

ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

โดย
นางสาวภาวิณี นิยมพันธ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECTS OF USING THE PHONICS METHOD TO ENHANCE
PRONUNCIATION SKILLS FOR GRADE THREE STUDENTS

By
MISS Papapin NIYOMPUN

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Department of Curriculum and Instruction

Silpakorn University

Academic Year 2023

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออก
เสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดย นางสาวภาวิณี นียมพันธ์
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

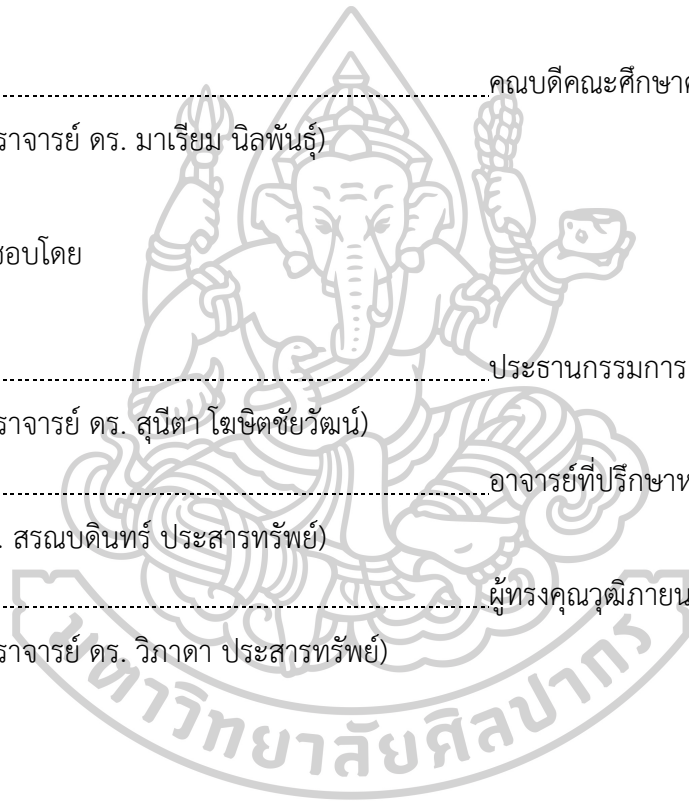
.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โขจิตชัยวัฒน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์)

630620103 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ, วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

นางสาว ปภาพินท์ นิยมพันธ์: ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 23 คน โรงเรียนวัดหนองเสือ จังหวัดกาญจนบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ 2) แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบ t (t-test) ค่าความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ที่ระดับมากที่สุด

630620103 : Major ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Keyword : Pronunciation Skills, Phonics Method

MISS Papapin NIYOMPUN : THE EFFECTS OF USING THE PHONICS METHOD TO ENHANCE PRONUNCIATION SKILLS FOR GRADE THREE STUDENTS Thesis advisor : Soranabordin Prasansaph

The purposes of this research were to 1) compare the students' pronunciation skills of third graders before and after learning through Phonics and 2) study students' satisfaction toward Phonics. The sample group selected by classroom cluster random sampling technique, comprised 23 third-grade students of Watnongsuea school, Kanchananburi during the second semester of the academic year 2022. The instruments used for gathering data consisted of 1) lesson plans using Phonics 2) the pronunciation test, and 3) the satisfaction survey questionnaire. The data were analyzed by the mean, standard deviation of items, the t-test dependent, index of item objective congruence, difficulty, discrimination and reliability.

The results of the study were as follows:

1. The students' English pronunciation skills after learning through Phonics were significantly higher than before at the .05 statistical level.
2. The students' satisfaction with Phonics was at the highest level.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาการค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยดีโดยได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาและเสนอแนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการวิจัยรวมถึงการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องงานวิจัยฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวีตา โฆษิตชัยวัฒน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระอีกทั้งให้คำแนะนำในการปรับปรุงการค้นคว้าอิสระซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินการวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณคุณครูวรรณา สุกุลวัฒน์นะ คุณครูระพีพรรณ เจริญทัศน์ศิริ และคุณครูกันยากร เหลืองสุดใจขึ้นที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินการทำการศึกษาการค้นคว้าอิสระให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองเสือ นางสุนันฐญา เหลี่ยมเพ็ง และคณะครูที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทดลองเครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองเสือที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อไพศาล นิยมพันธ์ คุณแม่บุปผา ธรรมลังกา คุณป้าวรรณา นิยมพันธ์ และน้องสาวที่ให้ความปรารถนาดี สนับสนุนด้านการศึกษา รวมทั้งบุคคลอันเป็นที่รักของข้าพเจ้าทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจอันเป็นพลังที่ใหญ่ในการผลักดันให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าและประโยชน์แห่งงานวิจัยนี้เพื่อกราบบูชาบูชาคุณ บรพบุรุษผู้มีพระคุณ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านทั้งอดีตและปัจจุบันที่ได้มอบวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้าทราบเท่าทุกวันนี้และตลอดไป

ปภาพินท์ นิยมพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์.....	5
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	6
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 หลักสูตร.....	10
2.2 การอ่าน.....	16
2.3 โฟนิกส์.....	28
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	50
3.1 ประชากร.....	51

3.2 กลุ่มตัวอย่าง	51
3.3 ตัวแปรที่ศึกษา.....	51
3.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	51
3.5 รูปแบบการวิจัย	51
3.6 เครื่องมือที่ใช้วัดในการวิจัย.....	52
3.7 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
3.8 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
3.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
4.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย วิธีการสอนแบบโฟนิกส์.....	65
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอน แบบโฟนิกส์.....	68
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
สรุปผลการวิจัย.....	71
อภิปรายผลการวิจัย.....	72
ข้อเสนอแนะ	75
รายการอ้างอิง	77
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	92
ภาคผนวก ข การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	99
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์	108
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ.....	119

ภาคผนวก จ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ 121

ประวัติผู้เขียน..... 123

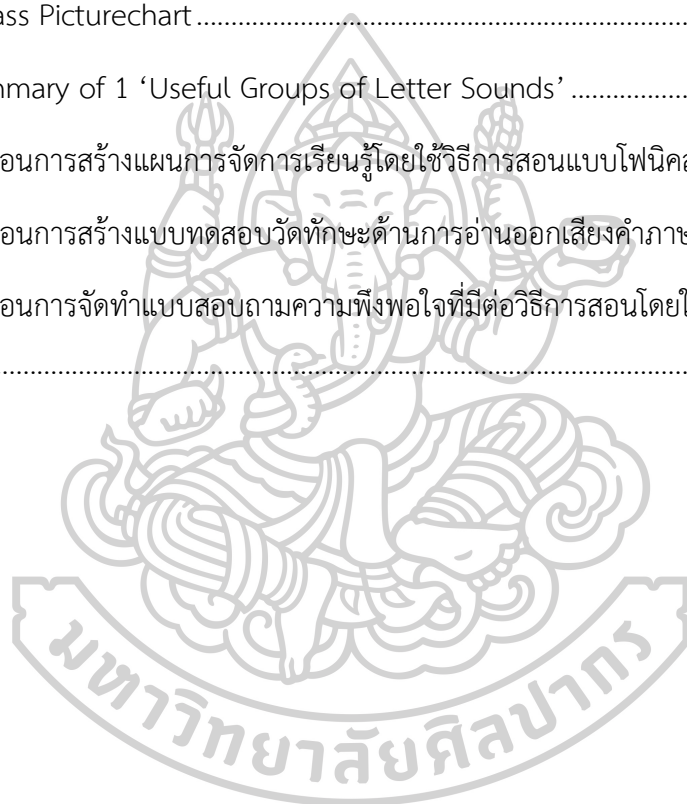

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	11
ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา.....	13
ตารางที่ 3 เสียงพยานุชนะ	34
ตารางที่ 4 เสียงสระ	35
ตารางที่ 5 รูปแบบการวิจัยแบบการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน.....	52
ตารางที่ 6 กรอบเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ ...	57
ตารางที่ 7 เกณฑ์การให้คะแนนการตระหนักรู้หน่วยเสียง	57
ตารางที่ 8 เกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ.....	58
ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์.....	66
ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนผลต่างเฉลี่ย และค่าทดสอบ t (t-test) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ...	67
ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์.....	68

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 Bottom-Up Approach to Reading.....	23
ภาพที่ 2 Top-down Approach to Reading	24
ภาพที่ 3 Interactive Models of Reading	24
ภาพที่ 4 Thrass Picturechart	32
ภาพที่ 5 Summary of 1 ‘Useful Groups of Letter Sounds’	37
ภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์.....	55
ภาพที่ 7 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ	58
ภาพที่ 8 ขั้นตอนการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์.....	60

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ในโลกปัจจุบันภาษานับเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นเครื่องมือก่อเกิดการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้อันตรธานเรื่องราวและถ่ายทอดความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีงามก่อเกิดเป็นอารยธรรมสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ การทำงานโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ วิชาชีพฐานันดรวิชัย (2557) ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เห็นได้จากสถานการณ์ใกล้ตัวอย่างประชาคมอาเซียน ทุกประเทศในอาเซียนต่างใช้ภาษาราชการที่แตกต่างกัน อาทิเช่น ประเทศไทยใช้ภาษาไทย ประเทศเมียนมาร์ใช้ภาษาพม่าและภาษาอังกฤษ ประเทศมาเลเซียใช้ภาษามลายูและภาษาอังกฤษ เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษได้ถูกนำมาใช้เป็นภาษาราชการของบางประเทศในกลุ่มอาเซียน ดังนั้นเพื่อการติดต่อสื่อสารในกลุ่มประชาคม ภาษาอังกฤษจึงได้ถูกนำมาใช้เป็นภาษากลางในประชาคมอาเซียน อดิศักดิ์ ย่อมเยาว์ (2561) กล่าวว่า การใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องจากภาษาอังกฤษถูกนำมาใช้เป็นภาษาในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติตลอดจนผู้คนที่เดินทางที่เข้ามาพักอาศัยหรือทำธุรกิจในประเทศไทย ดังนั้นประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนมีความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมให้แก่พลเมืองในประเทศสำหรับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสามารถรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร วิทยาการต่าง ๆ และนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ (รัตตินันท์ ทูลศิริ และนิธิตา อดิภัทรนันท์, 2563) จึงเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญและเข้ามามีบทบาทในประเทศไทยที่ถึงแม้คนไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ

ในขณะที่การเรียนรู้ของมนุษย์สามารถเรียนรู้ได้จากหลากหลายช่องทาง ยกตัวอย่าง ในกรณีของนักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยการมาโรงเรียนผ่านการอ่านหนังสือ ตำรา แบบเรียนต่าง ๆ หรือจากสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอกโรงเรียน เช่น การอ่านป้ายประกาศตามท้องถนน วารสาร หนังสือพิมพ์ บทความในอินเทอร์เน็ตเพื่อรับรู้ถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้ที่ถ่ายทอดผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่ปัจจุบันสามารถพบเห็นได้มากขึ้นทั้งทางสื่อโฆษณาตามโทรทัศน์ โทรศัพท์

วิทยุ เครื่องอุปโภค บริโภค รวมถึงสถานที่ต่าง ๆ ที่เข้าไปใช้บริการที่มักมีภาษาอังกฤษให้ได้พบเห็น เช่น ในห้างสรรพสินค้า ร้านค้า เป็นต้น ดังที่ กาญจนนพร รุจิโนม (2559) กล่าวว่า เราไม่สามารถปฏิเสธภาษาอังกฤษได้เนื่องจากหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก ประกาศให้มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่งนอกเหนือจากภาษาแม่ของตนเองส่งผลให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อผู้คนในหลายประเทศอย่างแพร่หลายทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การค้าขาย ทำธุรกิจ ประกอบอาชีพ ด้านสังคม ความเป็นอยู่ การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม รวมถึงด้านการศึกษาที่ผู้คนในประเทศเหล่านี้ต่างต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตประจำวัน

สำหรับประเทศไทยได้มีนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ที่ให้ความสำคัญอย่างมาก คือ การยกระดับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน ครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษาให้มีระดับภาษาที่ดีและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากในโลกศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาประเทศในอนาคต โดยในกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวจะสามารถพูดและสื่อสารภาษาอังกฤษได้ภายในระยะเวลา 3 ปี เนื่องจากภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สำคัญและเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก จากความสำคัญดังกล่าวจึงมีการกำหนดนโยบายการเปิดห้องเรียน Mini English Program (MEP) ในกลุ่มโรงเรียนประจำอำเภอและโรงเรียนคุณภาพประจำตำบลหรือการมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ได้วางทิศทางการพัฒนาภาษาให้แก่ครูและเด็กอาชีวศึกษา เป็นต้น (ไทยโพสต์, 2563)

ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานโดยกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาซึ่งภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม สภาพสังคมประกอบกับสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสื่อสาร เข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากภาษาแม่ของตนเอง ดังนั้นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้นักเรียนได้ประสบผลสำเร็จตามตัวชี้วัดที่มุ่งหวังไว้ในการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการอ่านซึ่งเป็นหนึ่งใน 4 ทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่ช่วยให้นักเรียนเป็นบุคคลที่ฉลาด รอบรู้ เท่าทันต่อเหตุการณ์เกิดความคิดก้าวหน้าและสร้างสรรค์จินตนาการผ่านการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ (จรัสลักษณ์

จิริวิบูลย์, 2546 อ้างถึงใน กมลวรรณ นาคนนท์, ปรีชา สามัคคี, และไกรเดช ไกรสกุล, 2563) อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กรอบมาตรฐานการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) เป็นแนวทางในการออกแบบหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การทดสอบวัดและประเมินผลที่ดำเนินการภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580) เพื่อพัฒนานักเรียนตั้งแต่ระดับปฐมวัยให้มีสมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้สมวัยทุกด้าน พัฒนาสมรรถนะและทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) เนื่องจากยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561 - 2580 มีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ คือ ประเทศมั่งคั่ง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืนโดยหนึ่งในยุทธศาสตร์ชาติ คือ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เริ่มตั้งแต่ประชากรวัยเรียนทุกช่วงวัยให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่า (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

ในขณะที่ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) จากการรายงานของ วิษณุ ทรัพย์สมบัติ (2562) ได้สรุปผลการทดสอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 30.86 ซึ่งลดลงจากปีการศึกษา 2561 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 35.47 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละลดลงอยู่ที่ 4.61 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำลงโดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคะแนนเฉลี่ยที่ลดน้อยลงนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากทักษะทางด้าน การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอาจมีพื้นฐานไม่ดีพอในช่วงระดับวัยก่อนหน้าจึงส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถอ่านหรือทำแบบทดสอบได้ ประกอบกับผลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ที่เก็บข้อมูลโดยสถาบันภาษา EF (EF Education First) จาก 112 ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก พบว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษต่ำมากเป็นปีที่ 3 ติดต่อกันโดยเป็นประเทศลำดับคะแนนสุดท้ายจากกลุ่มประเทศ

อาเซียนที่เข้าร่วมการทดสอบในครั้งนี้ (โพสท์ทูเดย์, 2564) ดังนั้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องที่สำคัญโดยเฉพาะการอ่านที่เป็นหนึ่งในทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาและสำรวจสภาพปัญหาปัจจุบันในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องจากผลการทดสอบการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษและเนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ตั้งแต่ช่วงเดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2563 - ปัจจุบัน (27 พฤศจิกายน 2564) ได้มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสในหลายประเทศทั่วโลกส่งผลให้มีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก (กรมควบคุมโรค กองโรคไม่ติดต่อ, 2564) ด้วยระหว่างระยะเวลาดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนที่จะได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสจึงประกาศให้สถานศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอนโดยการไม่ต้องเข้าชั้นเรียนปรับรูปแบบการเรียนการสอนเป็นทางออนไลน์ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2563) ซึ่งข้อจำกัดในการเรียนการสอนออนไลน์ พบว่า มีหลากหลายปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งเครื่องมือ อุปกรณ์ของนักเรียน ภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยรวมถึงความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นเล็กซึ่งส่งผลให้นักเรียนอาจเรียนรู้ได้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้ต่างจากการมาเรียนในห้องเรียนที่นักเรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนได้โดยตรง จากสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบในช่วงเวลาดังกล่าวและจากผลการทดสอบของนักเรียนที่ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษทั้งในปัจจุบันและอนาคตซึ่งการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่นักเรียนจำเป็นต้องบรรลุตามมาตรฐานตัวชี้วัดของหลักสูตรที่กำหนดไว้แต่จากผลการทดสอบพบว่านักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องซึ่งผู้วิจัยสันนิษฐานว่าหากนักเรียนพบคำอื่นในบทเรียนหรือแม้แต่คำที่ไม่คุ้นชินนักเรียนจะไม่สามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องเช่นเดียวกัน

จากปัญหาดังกล่าวพบว่าการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีหลากหลายวิธีการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นหนึ่งในวิธีการที่พัฒนาทักษะด้านการอ่านให้แก่ นักเรียนโดยมาริสซา พันเปรม (2561) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นลำดับขั้นตอน นักเรียนสามารถเรียนรู้และอ่านคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องโดยอาศัยการเทียบเสียงของพยัญชนะและสระอีกทั้งยังสามารถนำความรู้เดิมไปประยุกต์ใช้ในการอ่านคำอื่น ๆ ที่ไม่คุ้นชิน

เนื่องจากบางครั้งนักเรียนสามารถคาดเดาคำได้จากรูปภาพหรือบริบทที่ประกอบในคำนั้นแต่เมื่อนักเรียนพบคำใหม่ที่ไม่คุ้นชินและไม่สามารถคาดเดาคำได้จากองค์ประกอบส่วนอื่น ๆ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นเครื่องมือในการช่วยแปลรหัสจากการที่นักเรียนรู้ตัวอักษร เสียงของตัวอักษร ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรซึ่งส่งผลต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน (Hughes, 1972; สุไพเราะ ลีลามณี, 2553) โดยเฉพาะวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonic) เป็นวิธีการสอนโฟนิกส์ที่เน้นหลักการอ่านแบบแบ่งคำ (Segmenting) ออกเป็นหน่วยเสียงโดยนักเรียนถอดรหัสจากตัวอักษรมาเชื่อมโยงกับเสียงของตัวอักษร ผสมคำ (Blending) และอ่านออกเสียงเป็นคำออกมาได้และจากกระทรวงการศึกษาของสหราชอาณาจักร (UK) และงานวิจัยระดับนานาชาติได้ให้ความสำคัญกับวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonic) ว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการสอนการอ่าน (จิตานันท์ แทนงา และคนอื่น ๆ, 2559) นักเรียนจะสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดายและชด้อยชดคำโดยนักเรียนจำเป็นต้องรู้จักการแยกหน่วยเสียงภาษาอังกฤษก่อนที่จะอ่านเป็นคำ (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552)

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงจัดทำงานวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

1.2 คำถามการวิจัย

1. ทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ที่ระดับปานกลาง

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเครือข่ายคุณภาพชาววัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 134 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Classroom Cluster Random Sampling) จากโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายคุณภาพชาววัง จำนวน 7 โรงเรียนเนื่องจากนักเรียนมีสภาพบริบทที่ใกล้เคียงกันซึ่งโรงเรียนแต่ละแห่งมีขนาดเล็กและนักเรียนกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวนโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

4. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาที่จัดทำโดยสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและหนังสือเรียน Extra and Friends 3 ซึ่งจัดทำโดยสำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ ประกอบด้วยคำศัพท์ 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเสียงพยัญชนะ กลุ่มคำสระเสียงสั้น ได้แก่เสียง /æ/ /e/ /o/ และกลุ่มคำสระเสียงยาว ได้แก่เสียง /ei/ /i/ /ou/

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัยสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมจำนวน 4 คาบเป็นเวลา 1 เดือน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ที่เน้นให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรโดยนักเรียนจดจำแต่ละเสียงของตัวอักษรและนำเสียงของแต่ละตัวอักษรผสมเสียงและอ่านออกมาเป็นรูปคำ

2. ทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยคำ 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเสียงพยัญชนะ กลุ่มคำสระเสียงสั้น ได้แก่เสียง /æ/ /e/ /o/ และกลุ่มคำสระเสียงยาว ได้แก่เสียง /ei/ /i/ /ou/ กลุ่มเสียงพยัญชนะประกอบด้วยเสียง b c d f g h j k l m n p q r s t v w x y z กลุ่มคำสระ a เสียงสั้น /æ/ ได้แก่คำว่า hat bat fat can man pan sad dad กลุ่มคำสระ e เสียงสั้น /e/ ได้แก่คำว่า let pet pen hen tell bell กลุ่มคำสระ o เสียงสั้นเสียง /o/ ได้แก่คำว่า dog log hot dot top mop กลุ่มคำสระ a เสียงยาว /ei/ ได้แก่คำว่า cake make name game กลุ่มคำสระ e เสียงยาว /i/ ได้แก่คำว่า bee see tea pea กลุ่มคำสระ o เสียงยาว /ou/ ได้แก่คำว่า goat boat bone cone ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 20 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การทดสอบการตระหนักรู้หน่วยเสียงและตอนที่ 2 การทดสอบการอ่านออกเสียงคำ

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษหลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยวัดค่าคะแนนจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อยและพึงพอใจน้อยที่สุด

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (THE EFFECTS OF USING THE PHONICS METHOD TO ENHANCE PRONUNCIATION SKILLS FOR GRADE THREE STUDENTS) โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญโดยลำดับเนื้อหา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 หลักสูตร

2.1.1 หลักแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดหนองเสือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 การอ่าน

2.2.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง

2.2.2 ปัจจัยที่ส่งเสริมการอ่านมีประสิทธิภาพ

2.2.3 หลักการสอนอ่าน

2.2.4 วิธีการสอนการอ่าน

2.2.5 ความสำคัญของการอ่านออกเสียง

2.2.6 วิธีการสอนอ่านออกเสียง

2.2.7 การวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง

2.3 โฟนิกส์

2.3.1 ความหมายโฟนิกส์

2.3.2 รูปแบบหรือวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

2.3.3 การจัดลำดับเนื้อหาการสอนโฟนิคส์

2.3.4 ข้อดี ข้อเสียของวิธีการสอนแบบโฟนิคส์

2.3.5 การประเมินวิธีการสอนแบบโฟนิคส์

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักสูตร

2.1.1 หลักแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดภาษาต่างประเทศที่เป็นพื้นฐานให้นักเรียนศึกษาตลอดหลักสูตร คือ ภาษาอังกฤษ เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นและสำคัญเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ศึกษา แสวงหาความรู้ เข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างจากของตนเองและมีเจตคติที่ดีในการใช้ภาษาต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงมีการกำหนด 4 สาระการเรียนรู้ดังต่อไปนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.1.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	ต 1.1 ป.3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่าน กลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้า จังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> • หลักการอ่านออกเสียง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียง สูงต่ำในประโยค

2.1.1.2 คุณภาพนักเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กำหนดคุณภาพนักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านการออกเสียงไว้ว่า นักเรียนอ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

2.1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดหนองเสือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนวัดหนองเสือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ดำเนินการเปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 2 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2565 โรงเรียนประกอบด้วยครูจำนวนทั้งหมด 15 คน นักเรียน 232 คน

2.1.2.1 วิสัยทัศน์

โรงเรียนดี ดนตรี - นาฏศิลป์เด่น เน้นคุณธรรม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

2.1.2.2 พันธกิจ

1. ส่งเสริมการบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมโดยเน้นผู้รับบริการเป็นสำคัญ
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง
3. พัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนมีคุณภาพเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์บรรลุมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. ส่งเสริมพัฒนาเอกลักษณ์ของสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียนสามารถที่จะสร้างสรรค์ อนุรักษ์และถ่ายทอดต่อไปได้
5. ส่งเสริมและสร้างอัตลักษณ์สถานศึกษาให้โดดเด่น
6. ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนวัดหนองเสือ พุทธศักราช 2563

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น		
	ป.1	ป.2	ป.3
● กลุ่มสาระการเรียนรู้			
ภาษาไทย	200 (5)	200 (5)	200 (5)
คณิตศาสตร์	200 (5)	200 (5)	200 (5)
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	100 (2.5)	100 (2.5)	100 (2.5)
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	80 (2)	80 (2)	80 (2)
○ ประวัติศาสตร์	40 (1)	40 (1)	40 (1)
○ ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม	40 (1)	40 (1)	40 (1)
○ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม			
○ เศรษฐศาสตร์			
○ ภูมิศาสตร์			
สุขศึกษาและพลศึกษา	20 (0.5)	20 (0.5)	20 (0.5)
ศิลปะ	20 (0.5)	20 (0.5)	20 (0.5)
การทำงานอาชีพ	20 (0.5)	20 (0.5)	20 (0.5)
ภาษาต่างประเทศ	200 (5)	200 (5)	200 (5)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840 (21)	840 (21)	840 (21)

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น		
	ป.1	ป.2	ป.3
<ul style="list-style-type: none"> ● รายวิชา/กิจกรรม ที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม ตามความพร้อมและจุดเน้น - หน้าที่พลเมือง 	0 (1)	40 (1)	40 (1)
<ul style="list-style-type: none"> ● กิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ - ภาษาไทย - คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์ - ภาษาอังกฤษ 	40 (มนก.)	40 (มนก.)	40 (มนก.)
<ul style="list-style-type: none"> - คณิตศาสตร์ 	80 (มนก.)	80 (มนก.)	80 (มนก.)
<ul style="list-style-type: none"> - วิทยาศาสตร์ 	40 (มนก.)	40 (มนก.)	40 (มนก.)
<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาอังกฤษ 	40 (มนก.)	40 (มนก.)	40 (มนก.)
● กิจกรรมพัฒนานักเรียน			
○ กิจกรรมแนะแนว			
○ กิจกรรมนักเรียน			
<ul style="list-style-type: none"> - ลูกเสือ-เนตรนารี - ชุมนุ่ม 	120	120	120
○ กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์			
รวมเวลากิจกรรมพัฒนา นักเรียน	120	120	120
รวมเวลาทั้งหมด	1,000 ชั่วโมง		

- หมายเหตุ 1. การจัดการเรียนรู้หลักสูตรด้านทุจริตบูรณาการในรายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง
2. นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ในกิจกรรมชุมนุม
 3. กิจกรรมชุมนุมอาจมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อความเหมาะสมทุกปีการศึกษา

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน อ13101 ภาษาอังกฤษ

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน อ่านออกเสียง สะกดคำ กลุ่มคำ ประโยคและบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน พัฒนาทักษะการใช้พจนานุกรม เลือกรูปภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง ตอบคำถามจากการฟัง/การอ่านประโยคบทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวโรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่มและนันทนาการในวงคำศัพท์สะสมประมาณ 350-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการแนะนำตนเอง ทักทาย กล่าวลาขอบคุณ ขอโทษ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล บอกความต้องการง่าย ๆ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ระบุมวดยกคำตามประเภทของบุคคล สัตว์และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน ใช้กริยาทำทางประกอบการพูด/สนทนาตามมรรยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำกลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ของภาษาอังกฤษและภาษาไทย เข้าใจคำ กลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการทักษะทางภาษา การฟัง พูด อ่าน เขียนได้อย่างถูกต้องและการใช้ภาษาทำทาง รูปแบบพฤติกรรมการสื่อสารของเจ้าของภาษา แสวงหาความรู้ความเพลิดเพลินจากภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีเห็นประโยชน์และคุณค่าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ตัวชี้วัดการเรียนรู้รายวิชา ภาษาอังกฤษ

รหัสตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.3/1 ป.3/2 ป.3/3 ป.3/4

ต 1.2 ป.3/1 ป.3/2 ป.3/3 ป.3/4 ป.3/5

ต 1.3 ป.3/1 ป.3/2

ต 2.1 ป.3/1 ป.3/2 ป.3/3

ต 2.2 ป.3/1

ต 3.1 ป.3/1

ต 4.1 ป.3/1

ต 4.2 ป.3/1

รวมทั้งหมด 18 ตัวชี้วัด

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดคุณภาพของนักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านการออกเสียงไว้ว่า นักเรียนอ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน โดยงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้จัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ตามชั่วโมงสอนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมจำนวน 4 คาบเป็นเวลา 1 เดือน

2.2 การอ่าน

2.2.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงเป็นวิธีการอ่านรูปแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาสาระ โดยที่ผู้อ่านสามารถเป็นได้ทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสารโดยการอ่านมีหลายประเภทที่ประกอบไปด้วยการอ่านออกเสียง (วรณณี โสมประยูร, 2553) ที่มีความสำคัญและมีความหมายตามคำนิยามของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความหมายดังต่อไปนี้

การอ่านออกเสียง หมายถึง การเปล่งเสียงตามตัวอักษรที่ปรากฏให้ถูกต้องตาม อักษรวิธีหรือภาษาโดยใช้วิธีที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง ได้แก่ รีมฝีปาก เพดาน ลิ้น ฟัน หรือ หลอดเสียง เป็นต้น (การุณันท์ รัตนแสนวงษ์, 2550; เถกิงกิจ แก้วเสนห์, 2542) ประกอบกับ ความสัมพันธ์ระหว่างสายตา สมอง เมื่อเปล่งเสียงสายตาจะจับจ้องอยู่ที่ตัวหนังสือในขณะที่สมอง ถ่ายทอดออกมาเป็นความคิดแล้วประมวลผลความคิดออกมาเป็นถ้อยคำพร้อมกับเปล่งเสียงออกมา (สนิท สัตโยภาส, 2546)

การอ่านออกเสียง หมายถึง วิธีการฝึกฝนซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจไม่เพียงแต่เฉพาะ ผู้อ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ตรงกับความหมาย การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการ ขั้นต้นก่อนนำไปสู่กระบวนการอ่านในใจ (กองทัพ เคลือบพนิชกุล, 2542) การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย การเน้นคำ (Stress) เสียงสูงต่ำ (Intonation) จังหวะ (Rhythm) อีกทั้งสามารถจัดกลุ่ม ประเภทของความหมาย รู้ความหมายของข้อความที่อ่านได้ (Huang, 2010; บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์, 2549)

การอ่านออกเสียง หมายถึง การแบ่งปันการอ่านโดยเป็นการสนทนาโต้ตอบเมื่อ ผู้ใหญ่และเด็กอ่านหนังสือร่วมกัน (Zucker and others, 2012) หรือการอ่านให้ผู้อื่นสามารถได้ยิน เสียงผู้อ่านอ่านได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงที่น่าติดตามและน่าฟัง (สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์, 2548) รวมไปถึงการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นเสียงจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ได้ กำหนดไว้เพื่อสื่อความหมายออกมาโดยผู้อ่านออกเสียงได้ตรงตามจังหวะ วรรคตอน อ่านคำควบ กล้ำชัดเจนเมื่ออ่านบ่อยครั้งผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วต่อไป (พนิตนันท์ บุญพามี, 2542)

จากคำนิยามข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านตาม ตัวหนังสือแล้วเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำจากการประมวลผลของสมองโดยอาศัยวิธีที่เกี่ยวข้อง ในการออกเสียงรวมถึงลักษณะของเสียงที่ผู้อ่านเปล่งออกมาทั้งการใช้น้ำเสียง จังหวะ การเน้นคำ อีกทั้งการอ่านออกเสียงเป็นการกระทำที่เป็นการสื่อสารโต้ตอบระหว่างบุคคลในขณะที่อ่านอีกด้วย

2.2.2 ปัจจัยที่ส่งเสริมการอ่านมีประสิทธิภาพ

การอ่านที่มีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถรับรู้สารได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจเนื้อหาสาระและสามารถนำความรู้จากเรื่องที่อ่านมาใช้ให้เกิดประโยชน์ (จิราภรณ์ บุญณรงค์,

2554) ดังนั้น ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จประกอบด้วย ประเด็นดังต่อไปนี้

ปัจจัยด้านบุคคลที่ประกอบด้วยจิตใจและร่างกาย การที่ผู้อ่านมีสุขภาพร่างกาย จิตใจที่สมบูรณ์ แข็งแรง ส่งผลให้ผู้อ่านมีสมาธิ ความเพลิดเพลินในการอ่าน สามารถใช้ระยะเวลาในการอ่านได้เป็นเวลานาน (ศิวกานท์ ปทุมสูติ, 2553) อีกทั้งการอ่านจำเป็นต้องใช้ทักษะที่หลากหลาย โดยผู้อ่านต้องมีวุฒิภาวะและความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สายตา การใช้ข้อนิ้ว ในการออกเสียงซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นพื้นฐานแรกในการอ่านรวมไปถึงสภาพอารมณ์ที่ปราศจากแรงกดดันจากบุคคลอื่น อารมณ์ที่คงที่ สม่่าเสมอส่งผลให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่าน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2549) หรือแม้แต่ด้านระดับสติปัญญา การที่ผู้อ่านมีระดับสติปัญญาที่แตกต่างกันนั้นย่อมส่งผลต่อการอ่านโดยระดับสติปัญญาของนักเรียนจะพัฒนาเป็นไปตามลำดับขั้น ซึ่งสติปัญญาจะพัฒนาได้เร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของเด็ก (Piaget, 1962, อ้างถึงใน ญาดา ช่อสูงเนิน, 2554) รวมไปถึงประสบการณ์เดิม เพศ อายุ วุฒิภาวะ ความพร้อมและความสนใจส่งผลให้ นักเรียนแต่ละคนมีพัฒนาการด้านการอ่านที่แตกต่างกัน (Harries, 1970, อ้างถึงใน ฉวีลักษณ์ บุญยะ กาญจน, 2525)

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของนักเรียนส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการอ่าน ประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมหรือการได้รับการส่งเสริมจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของผู้ปกครอง ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งกับนักเรียน การประกอบอาชีพ การศึกษา สถานะทางการเงิน รวมถึงระยะเวลาของผู้ปกครองที่มีให้แก่เด็ก (หทัยรัตน์ ศรีวรรเดชไพศาล, 2550) ในขณะที่ครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทกับนักเรียนเป็นอันดับถัดมาโดยครูเป็นผู้ที่จัดบรรยากาศในชั้นเรียน คำนึงถึงระดับความรู้ ของนักเรียน การวางแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอนหรือกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมส่งผลถึงพัฒนาการอ่านของนักเรียนในชั้นเรียน (วาริน เชิญกลาง, 2559; เอมมิกา วัชรสุทธิพงษ์, 2561) รวมไปถึงการให้กำลังใจของครู ความรักความเอาใจใส่ส่งผลต่อการอ่านของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จทั้งสิ้น (Sherblom, Marshall, and Sherblom, 2006) ประกอบกับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาอย่างห้องสมุดตามที่ Krashen (2004, อ้างถึงใน ธนศักดิ์ เมืองเจริญ อารีย์ ชื่นวัฒนา และอรทัย วาริสอาด) กล่าวว่า การที่ห้องสมุดมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การอ่าน นักเรียนสามารถเข้าถึงหนังสือได้อย่างหลากหลายส่งผลต่อการอ่านของนักเรียน อีกด้วยเช่นกัน

ปัจจัยทางด้านความสามารถของนักเรียนที่นักเรียนสามารถเข้าใจภาษา ตัวอักษร สามารถออกเสียง (ดวงพร พวงเพ็ชร์, 2541; บัณฑิต อนุญาหงษ์, 2550) รู้ความหมายคำศัพท์ เข้าใจ ความหมายตั้งแต่ระดับคำ ระดับย่อหน้า สามารถเชื่อมโยงข้อความและตีความจากเรื่องที่อ่านได้ (อิรวดี ตันทนิส, 2550; อุบลวรรณ ประวณิชพงษ์, 2551) โดยการที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายตั้งแต่ ระดับคำนั้น ผู้อ่านต้องสามารถจดจำคำศัพท์ที่ผ่านการใช้สัญลักษณ์สามารถเชื่อมโยงระหว่างหน่วย เสียง (Phoneme) และหน่วยคำ (Grapheme) จากนั้นนำมาผสมกันแล้วสามารถเปล่งเสียงออกมาได้ อย่างถูกต้อง (กรมวิชาการ, 2543) ซึ่งรวมไปถึงการมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบตัวอักษร (Alphabetic Principle) ตั้งแต่ชื่อตัวอักษร รูปตัวอักษรและเสียงตัวอักษร (Texas Education Agency, 2002) อีกทั้งการตระหนักรู้ในหน่วยเสียง (Phonemic Awareness) ในการแยกแยะหน่วยเสียงในภาษาพูด ซึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวอักษร (คณิงรัตน์ งามเกียรติขจร, 2560)

สรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งเสริมการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ได้แก่ การที่ผู้อ่านมีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ มีสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพในด้านของ บุคคล ผู้ปกครอง ครูผู้สอน รวมไปถึงสถานที่ อีกทั้งด้านความสามารถของนักเรียนที่มีความเข้าใจ ภาษา จากปัจจัยที่กล่าวมาล้วนส่งผลต่อประสิทธิภาพการอ่านของผู้อ่าน

2.2.3 หลักการสอนอ่าน

หลักการสอนอ่านเป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางการอ่าน สามารถรับรู้และเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด ทักษะทางการอ่านเป็นทักษะที่นักเรียน สามารถได้รับการฝึกฝนและปฏิบัติจนเกิดการเรียนรู้และความชำนาญโดยมาจากหลักการสอนอ่าน ตามประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

การสอนให้นักเรียนรู้หน่วยเสียงเป็นวิธีการสอนเมื่อนักเรียนได้ยินคำหรือเห็นคำ แล้วสามารถรับรู้และแยกแยะออกเป็นหน่วยเสียงได้ซึ่งสัมพันธ์กับการที่นักเรียนจดจำคำนั้นได้ต้อง เกิดจากที่นักเรียนรู้ระบบของตัวอักษร (Alphabetic System) ที่ประกอบไปด้วยความรู้ใน ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร (Grapheme) และหน่วยเสียง (Phoneme) การตระหนักรู้ในหน่วย เสียง (Phonemic Awareness) แยกแยะความแตกต่างของหน่วยเสียงในการออกเสียงของคำ (Ehri, 2005; Sanders, 2001) ตามที่ Mullins (2013) กล่าวว่า การตระหนักรู้ในเสียง (Phonemic

Awareness) เป็นความสามารถที่นักเรียนสามารถรับรู้ ระบุและจัดการกับหน่วยเสียงแต่ละเสียงที่มีอยู่ในคำซึ่งสอดคล้องกับ National Early Literacy Panel (U.S.) and National Center for Family Literacy (U.S.) (2008) ที่ได้ทำการศึกษาและวิจัยพบว่า การที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการรู้หนังสือต้องประกอบด้วย การที่นักเรียนรู้ตัวอักษร เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรที่ปรากฏซึ่งสอดคล้องกับอินทรา ศรีประสิทธิ์ (2552) ได้กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านการอ่านมีองค์ประกอบ 5 ข้อดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. Phonemic Awareness การสอนที่ให้นักเรียนรับรู้ รู้จักเสียง แยกแยะหน่วยเสียงตลอดจนควบคุมการใช้หน่วยเสียงของส่วนที่ประกอบเป็นพยางค์และคำ
2. Phonics การสอนให้นักเรียนมีองค์ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์การเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียงตัวอักษร
3. Fluency Instruction การสอนที่ให้นักเรียนอ่านให้คล่อง
4. Vocabulary - การสอนที่ให้นักเรียนรู้คำศัพท์
5. Comprehension strategies – การสอนที่ให้นักเรียนเข้าใจในบทอ่าน

โดยหนึ่งในวิธีการสอนอ่านออกเสียง คือ วิธีการสอนอ่านโดยใช้คู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) ซึ่งเป็นวิธีการสอนเพื่อวิเคราะห์หาความเหมือนและความแตกต่างของหน่วยเสียง โดยการนำคำที่มีสภาพแวดล้อมของคำที่เหมือนกันแต่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยหรือจุดเดียวมาเปรียบเทียบกัน เช่น เสียงพยัญชนะต้น เสียงสระหรือเสียงตัวสะกดที่ต่างกันส่งผลให้ความหมายของคำนั้นต่างกัน (มยุเรศ รัตนานิกม, 2542; วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร, 2553) โดยการใช้คู่เทียบเสียงเป็นกลวิธีการจำ (Memory Strategies) รูปแบบหนึ่งที่นักเรียนใช้ความคล้องจองของเสียงในการเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่เข้ากับคำศัพท์เก่าที่มีเสียงเดียวกันเพื่อให้จดจำคำศัพท์นั้นง่ายขึ้น

การสอนให้นักเรียนอ่านเป็นคำเป็นหลักการสอนอ่านที่เน้นให้นักเรียนอ่านเป็นคำ ร่วมกับการใช้ภาพโดยนักเรียนไม่ต้องสะกดคำอ่าน (ผดุง อารยะวิญญู, 2544 อ้างถึงใน เบญจลวี มนตรี และสิทธิพล อาจอินทร์, 2563) โดยภาพที่นักเรียนจดจำประกอบด้วยการจดจำรูปร่างตัวอักษรหรือการใช้ภาพอีกทั้งยังเป็นหลักการสอนอ่านที่สอนให้นักเรียนอ่านข้ามคำหรือแทนที่คำโดยการคาดเดา ความหมายของคำจากการอ่านบริบทของประโยค (อินทรา ศรีประสิทธิ์, 2552) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสอนอ่านของ Goodman (1982 อ้างถึงใน สุนันทา ไพรินทร์, 2554) และ Sanders (2001)

ที่กล่าวว่า การสอนอ่านเป็นคำเป็นขั้นต้นของการอ่านที่สอนให้นักเรียนจดจำการออกเสียงคำนั้นว่า ออกมาอย่างไร เช่น การที่เด็กจดจำคำว่า เก้าอี้ (Chair) หรือหนังสือ (Book) เนื่องจากนักเรียนจดจำ ภาพของคำนั้นจากวัตถุสิ่งของที่เห็นโดยเมื่อนักเรียนจดจำคำต่าง ๆ ได้มากพอจากการเรียนไป สักระยะครูจึงสอนให้นักเรียนรู้จักสระ พยัญชนะตามมา (ผดุง อารยะวิญญู, 2542 อ้างถึงใน สุมาลี จอดนอก, 2551) โดยภาพที่ประกอบในหลักการสอนอ่านนี้ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการ อ่านคำ (บันลือ พลฤกษ์วัน, 2538 อ้างถึงใน วันเพ็ญ คุ่มดิษฐ์, 2548)

การสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของคำเป็นกระบวนการที่นักเรียนเข้าใจข้อความ ตั้งแต่ระดับคำ วลี ประโยคเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องกัน (จิตรลดา คนยืน, 2550) ถึงแม้บางครั้งนักเรียน จะไม่สามารถแปลคำนั้นได้แต่นักเรียนสามารถสังเกตได้จากบริบทรอบด้านของข้อความนั้น การที่ นักเรียนสามารถรู้ความหมายของคำได้นั้นมาจากการที่นักเรียนเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสร้างหรือขยายความเข้าใจในสิ่งที่อ่านสามารถแปลความหรือตีความข้อความนั้น ออกมาได้ (กัลยา รสสูงเนิน, 2548)

จากหลักการสอนอ่านที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า การสอนอ่านประกอบด้วยการสอน นักเรียนอ่านโดยการสอนให้นักเรียนรู้หน่วยเสียงโดยเป็นการที่นักเรียนรับรู้หน่วยเสียงของตัวอักษรที่ ประกอบเป็นคำขึ้นมาประกอบกับการสอนนักเรียนอ่านโดยให้นักเรียนจดจำคำร่วมกับการใช้ภาพและ การสอนอ่านโดยเน้นที่นักเรียนเข้าใจความหมายของคำหรือข้อความได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงโครงสร้าง หรือเสียงของคำนั้น

2.2.4 วิธีการสอนการอ่าน

การอ่านเป็นหนึ่งในทักษะที่มีความเกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิตประจำวันโดยผู้อ่าน มีบทบาทสำคัญทั้งการเป็นผู้รับสารและส่งสารโดยการสื่อสารจะเกิดประสิทธิภาพได้มากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับผู้อ่านเพราะฉะนั้นครูสามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางการอ่านของนักเรียนโดย วิธีการสอนอ่านที่หลากหลายรูปแบบตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

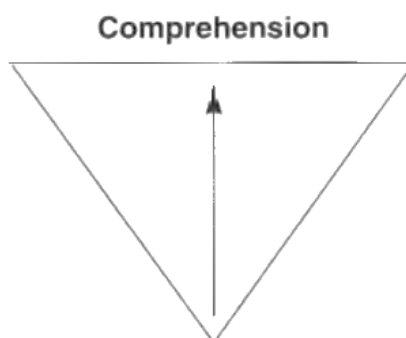
ขั้นตอนการสอนอ่านแบบ 3 ขั้นตอน (Toprak and Almacioğlu, 2009)

ขั้นตอนที่ 1 ก่อนการอ่าน (Pre-Reading) เป็นขั้นตอนแรกโดยครูนำเสนอหัวข้อที่อ่านให้แก่ นักเรียน โดยให้นักเรียนสังเกตที่หัวข้อเรื่อง หัวข้อย่อย รูปภาพ อีกทั้งครูพยายามกระตุ้นความรู้เดิมที่นักเรียนมีอยู่โดยการให้นักเรียนตั้งถามและคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นตอนที่ 2 ขณะที่อ่าน (While-Reading) เป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านโดยนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูสามารถช่วยเหลือให้นักเรียนให้การอ่านนั้นประสบความสำเร็จโดยใช้ทั้งวิธีการฝึกให้นักเรียนคาดเดาคำศัพท์จากบริบทซึ่งสอดคล้องกับ Goodman (1973 อ้างถึงใน นราธิป เอกสินธุ์, 2557) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นเกมการคาดเดาประเภทหนึ่งโดยผู้อ่านคาดการณ์ว่าเรื่องที่อ่านจะดำเนินไปในลักษณะใด พิจารณาโครงสร้างทางไวยากรณ์หรือแม้กระทั่งการเรียนรู้การใช้พจนานุกรมในขณะที่ Debat (2006) ได้กล่าวอีกว่า ในขั้นตอนนี้ นักเรียนได้มีการรวบรวมคำศัพท์ใหม่ ข้อมูลและรายละเอียดที่สำคัญเพื่อ นักเรียนได้สรุปและจดบันทึก

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงนักเรียนมีความเข้าใจและสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านนั้นได้สอดคล้องกับ Thompkins (1997 อ้างถึงใน Monarisa, 2015) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนหลังการอ่านเป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนขยายข้อมูลโดยครูส่งเสริมให้ผู้อ่านได้คิดวิเคราะห์จากเรื่องที่อ่านผ่านการทำกิจกรรมเสริมอื่น ๆ เช่น จากการอ่านไปสู่การสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือเชื่อมโยงไปสู่เรื่องอื่น ๆ

วิธีการอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model) เป็นวิธีการสอนอ่านที่ให้นักเรียนพิจารณาตั้งแต่ตัวอักษร คำ ไปจนถึงวลี ประโยค โดยนักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์และความสัมพันธ์ของประโยคในข้อความ (มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์, 2548 อ้างถึงใน ปวีณสุดา ขยันการ, 2561) โดยเริ่มจากการที่ผู้อ่านเห็นและรับรู้ตัวอักษรถอดรหัสออกเป็นเสียงและความหมาย (Alderson, 2000) ซึ่งสอดคล้องกับนักวิชาการด้านการศึกษา Nunan (2003) กล่าวว่า วิธีการสอนอ่านแบบล่างขึ้นบนเป็นวิธีการสอนอ่านขั้นพื้นฐานที่นักเรียนเริ่มเรียนรู้จากตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงตัวอักษรไปสู่ระดับคำ วลี โครงสร้างประโยค ข้อความต่อเนื่องกันจนถึงระดับความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน

ภาพที่ 1 Bottom-Up Approach to Reading

ที่มา: Nunan, Practical English language teaching (New York: McGraw Hill, 2003), 70.

ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้หนังสือของสหรัฐอเมริกาที่ได้สรุปขั้นตอนการสอนอ่าน เริ่มจากการที่นักเรียนสามารถรับรู้และแยกแยะหน่วยเสียง (Phonemic Awareness) การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและหน่วยเสียง (Phonics) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างคล่องแคล่วโดยอ่านได้ถูกต้องและชัดเจน (Reading Fluency) การรู้คำศัพท์ (Vocabulary) และนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) (National Reading Panel, 2000)

วิธีการอ่านแบบบนลงล่าง (Top-Down Model) เป็นวิธีการสอนอ่านที่ให้ผู้อ่านใช้วิธีการคาดเดาโดยการเชื่อมโยงเนื้อเรื่องที่อ่านกับความรู้ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่อ่าน (Goodman, 1967 อ้างถึงใน ฉลอง รัตนพงษ์, 2557) โดยการตั้งคำถามต่อข้อความที่ผู้อ่านรับรู้ ทำความเข้าใจกับคำศัพท์พื้นฐานในเนื้อหาจากความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ส่งผลให้ผู้อ่านยังคงดำเนินการอ่านต่อ (Aebersold and Field, 1997) โดยในระหว่างที่อ่านผู้อ่านสามารถตรวจสอบความเข้าใจและเปลี่ยนแปลงสมมติฐานต่าง ๆ ที่คาดเดาไว้หากมีการค้นพบใหม่จากเรื่องที่อ่าน (เดวิซ เสวตไอยาราม, 2016)

เข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (นครปฐม: สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2557), 56.

จากวิธีการสอนอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การสอนอ่านประกอบด้วยวิธีการอ่านแบบ 3 ขั้นตอน ได้แก่ วิธีการอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model) วิธีการอ่านแบบบนลงล่าง (Top-Down Model) และวิธีการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Models of Reading)

2.2.5 ความสำคัญของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาระดับการรู้หนังสือของนักเรียนในระดับเริ่มต้น (Kalb and Ours, 2014) โดยการอ่านออกเสียงเป็นวิธีการที่สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ ดังนั้นความสำคัญของการออกเสียงจึงมีผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการได้ให้รายละเอียดดังต่อไปนี้

การอ่านออกเสียงมีความสำคัญในการพัฒนาผู้อ่านในด้านที่ครูสามารถรับรู้ข้อบกพร่องของนักเรียน ตรวจสอบการอ่านและปรับปรุงแก้ไขการออกเสียงของนักเรียนให้ถูกต้อง อีกทั้งการอ่านออกเสียงเป็นพื้นฐานที่พัฒนาผู้อ่านไปสู่การอ่านในใจ (บันลือ พลฤกษ์วัน, 2545) ที่ถึงแม้บางครั้งนักเรียนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ครูควรให้นักเรียนได้ฝึกอ่านซ้ำ ๆ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางการอ่านมากยิ่งขึ้น อีกทั้งนักเรียนยังพัฒนาความรู้ความเข้าใจโดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านว่าเรื่องที่อ่านนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไรเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด (Temple and Snow, 2003)

การอ่านออกเสียงส่งเสริมด้านพฤติกรรมของนักเรียนโดยการส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกโดยในกิจกรรมการอ่านออกเสียงประกอบไปด้วยผู้อ่านนำและมีผู้อื่นอ่านตาม (บันลือ พลฤกษ์วัน, 2545) อีกทั้งยังเป็นการสนทนาโต้ตอบระหว่างบุคคล อภิปรายในเรื่องที่อ่าน แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น (Hargrave and Sénéchal, 2000 อ้างถึงใน Johnston, 2015) โดยครูเป็นผู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน (Delacruz, 2013 อ้างถึงใน Hazzard, 2016)

การอ่านออกเสียงช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน นักเรียนได้มีประสบการณ์ทั้งการอ่านนิทาน เรื่องเล่า นิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ (มาริสสา พันเปรม, 2561) เนื่องจากนักเรียนได้พัฒนาการอ่านอย่างคล่องแคล่ว เข้าใจเนื้อหาจากการอ่านออกเสียง มีพัฒนาการทางด้านภาษา

(Holland, 2007 อ้างถึงใน Crockton, 2010) มีความรู้เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกในการอ่าน (Farris, Fuhler, and Walther, 2004) ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการรู้หนังสือของนักเรียน (Gambrell and Marinak, 2009 อ้างถึงใน Swanson and others, 2011)

จากความสำคัญของการอ่านออกเสียงจึงสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงมีความสำคัญ ทั้งการพัฒนาผู้อ่านโดยการฝึกอ่านออกเสียงตามตัวอักษรซึ่งสามารถทำให้ครูรับรู้จากการได้ยินเสียงของนักเรียน ปรับปรุงแก้ไขหากนักเรียนมีข้อบกพร่องพัฒนาไปสู่การอ่านในใจอีกทั้งการอ่านออกเสียงกระตุ้นผู้อ่านให้อภิปราย แลกเปลี่ยนข้อมูลและส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ด้านการอ่าน พัฒนาการอ่านจนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วมีพัฒนาการทางด้านภาษาเกิดขึ้นกับตนเอง

2.2.6 วิธีการสอนอ่านออกเสียง

จากที่กล่าวมาว่าการอ่านออกเสียงมีความสำคัญที่ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางด้านภาษาดังนั้นวิธีการสอนอ่านออกเสียงจึงมีความสำคัญเพื่อให้การพูดหรือเสียงที่เปล่งออกมา นั้นสื่อความหมายได้ถูกต้อง วิธีการสอนอ่านออกเสียงจึงประกอบด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

การสอนให้นักเรียนรู้จักหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษโดยเริ่มจากการสอนจากหน่วยเล็กไปหน่วยใหญ่เพื่อให้นักเรียนออกเสียงได้อย่างถูกต้องและชัดเจนก่อนที่จะฝึกออกเสียงด้วยวิธี ถอดรหัสแล้วจึงสอนอ่านเป็นคำศัพท์และเน้นความหมายซึ่งวิธีการนี้เป็นวิธีการที่นักเรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552) ในขณะที่วิธีการสอนหน่วยเสียงอาจเริ่มต้น จากครูออกเสียงให้นักเรียนฟังและเขียนสัญลักษณ์ (Symbol) บนกระดานหรือบัตรคำโดยนักเรียน พิจารณาแยกเสียงที่แตกต่างกันต่อมาครูออกเสียงให้นักเรียนฟังและนักเรียนออกเสียงตามครู จากนั้น ครูให้นักเรียนออกเสียงด้วยตนเองซึ่งครูอาจชี้ระบุไปที่ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์หากนักเรียน ออกเสียงผิดครูแก้ไขให้ถูกต้อง (สมยศ เม่นแย้ม, 2548) ซึ่งสอดคล้องกับ Morrison and Swinyard (2000 อ้างถึงใน Güler, 2013) ได้กล่าวว่า ในระยะเริ่มต้นการอ่านออกเสียงของครูมีส่วนสำคัญที่ช่วย ชี้แนะแนวทางให้แก่ นักเรียนโดยเมื่อนักเรียนฝึกอ่านด้วยตนเองจะเริ่มจากการอ่านทีละคำและเป็น ประโยคประกอบกับการที่นักเรียนพยายามทำความเข้าใจคำหรือประโยคที่อ่าน การที่นักเรียน สามารถรับรู้หน่วยเสียงและสามารถจัดการกับทุกหน่วยเสียงโดยเกิดจากการที่นักเรียนตระหนักรู้ ในหน่วยเสียง (Strout, 2008) ซึ่งเป็นส่วนประกอบของคำและพยางค์ (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552) การตระหนักรู้ในเสียง (Phonemic Awareness) เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถใน

การอ่าน (Powers, 2008) โดยนักเรียนนั้นมีความสามารถในการจัดการเสียงที่มีอยู่ในภาษา ตั้งแต่ระดับที่เล็กที่สุดที่เรียกว่า หน่วยเสียง (Phoneme) (Strout, 2008) หรือเป็นความสามารถเมื่อได้ยินคำในเสียงที่พูดและสามารถเข้าใจว่าคำนั้นประกอบด้วยเสียงต่าง ๆ (NSW Centre for Education Statistics and Evaluation, 2017; Papp, 2020) เช่น เมื่อนักเรียนได้ยินคำว่า "man" นักเรียนสามารถรับรู้ได้ว่าคำนี้ประกอบด้วยเสียง /m/ /a/ และ /n/

จากวิธีการอ่านออกเสียงที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการอ่านออกเสียงเริ่มจากการที่นักเรียนตระหนักรู้หน่วยเสียงจากการพิจารณาเสียงแต่ละเสียงที่มีความเฉพาะเจาะจง จากนั้นจึงฝึกการถอดรหัสคำและเปล่งเสียงออกมาเป็นคำต่อไป

2.2.7 การวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง

การวัดและการประเมินผลการออกเสียงมีหลายวิธีโดยมีนักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

การวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียงโดยใช้แบบทดสอบชนิดจุดย่อย (Discrete-Point Test) โดยเป็นการวัดตั้งแต่หน่วยเล็กที่สุดทางภาษาตั้งแต่ระดับหน่วยเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่าง ๆ ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเป็นการทดสอบเพียงแค่จุดมุ่งหมายเดียวว่าต้องการจะวัดสิ่งใดในการทดสอบ (Sangkala, 2014; สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540)

การวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียงโดยใช้แบบทดสอบปากเปล่า (Oral-Test) เป็นการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์รายบุคคลที่ต้องการดูผลเฉพาะอย่างโดยเป็นการสนทนาแบบรายบุคคล หรือกลุ่มย่อย เช่น การสอบปริญาานิพนธ์โดยการซักถามเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำการสอบสัมภาษณ์เพื่อดูการใช้ถ้อยคำต่าง ๆ ในการตอบคำถาม (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)

การวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียงโดยใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher – Made Test) โดยแบบทดสอบที่ครูผู้สอนจัดสร้างขึ้นเพื่อวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพื่อทดสอบความก้าวหน้าของนักเรียนภายหลังจากได้รับการเรียนรู้ (บรรดล สุขปิติ, 2547; บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2535; สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

จากที่กล่าวมาการวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนใช้แบบทดสอบโดยการกำหนดสิ่งที่ต้องการวัดเพื่อประเมินนักเรียนจากการผ่านกระบวนการเรียนรู้ว่า

บรรลุลักษณะที่กำหนดไว้ได้หรือไม่โดยในงานวิจัยครั้งนี้วัดและประเมินผลการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีการที่ครูสร้างแบบทดสอบโดยใช้การทดสอบแบบปากเปล่า (Oral-Test)

2.3 โฟนิคส์

2.3.1 ความหมายโฟนิคส์

โฟนิคส์เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีการหนึ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษรซึ่งมีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญให้ความหมายที่แตกต่างกันไปตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

โฟนิคส์ หมายถึง วิธีการที่ผู้อ่านสามารถสะกดคำซึ่งใช้ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับระบบเสียง (Rose, 2006; มาริสสา พันเปรม, 2561) โดยผ่านตัวอักษรรวมไปถึงการผสมเสียงเพื่อให้อ่านและเขียนได้ (Bald, 2007) โดยนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่เกิดจากผสมเสียงระหว่างเสียงและตัวอักษรแม้ว่าจะไม่คุ้นชินกับคำนั้นหรือวิธีการอ่านที่ผู้อ่านสามารถถอดรหัสตัวอักษรและสะกดคำโดยการเปล่งเสียงออกมา (Paris, 2019; Spafford and Grosser, 2005) โดยใช้องค์ความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษรโดยตัวอักษรภาษาอังกฤษประกอบด้วย 26 ตัวอักษร ที่ประกอบด้วยเสียงพยัญชนะและเสียงสระที่มีความเฉพาะเจาะจงส่งผลให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเสียงนั้นได้อย่างเป็นระบบ (รัตตินันท์ ทูลศิริ และนิธิดา อติภักทรนันท์, 2563; อัยวัฒน์ ม่วงเสาร์, 2561; อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552)

จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่าโฟนิคส์ คือ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรอย่างเป็นระบบโดยผู้อ่านสามารถเปล่งเสียงคำนั้นออกมาได้

2.3.2 รูปแบบหรือวิธีการสอนแบบโฟนิคส์

วิธีการสอนโฟนิคส์เป็นรูปแบบวิธีการสอนรูปแบบหนึ่งในการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนของนักเรียนโดยเฉพาะวิธีการสอนโฟนิคส์ที่เป็นแบบแผนมีระบบชัดเจนสามารถส่งเสริมให้นักเรียนอ่านและเขียนได้ดีกว่าโฟนิคส์ที่ไม่มีแบบแผนหรือวิธีการสอนรูปแบบอื่น (National Reading Panel, 2000; คณิงรัตน์ งามเกียรติขจร, 2560) โดยวิธีการสอนโฟนิคส์มีหลากหลายรูปแบบดังรายละเอียดต่อไปนี้

วิธีการสอนโฟนิกส์แบบการสังเคราะห์ (Synthetic Phonics / Explicit Phonics) คือ วิธีการที่นักเรียนเรียนรู้การอ่านและการสะกดคำผ่านการถอดรหัสจากองค์ประกอบหน่วยเล็กไปหาหน่วยใหญ่ซึ่งประมวลค่าอย่างเป็นระบบ (Rubin, 1993; สุธาวิ วิวัฒน์กสิกิจ, 2561) หรือการเริ่มต้นจากเสียงตัวอักษร (Donoghue, 2009) ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนจดจำเสียง /s/ /t/ /n/ /i/ และ /p/ จากนั้นนักเรียนผสมหน่วยเสียงเป็นคำออกมาได้ทั้ง pat tin nap sit (Beishline, 2020) หรือการที่นักเรียนเรียนรู้เสียง /s/ /t/ /o/ /p/ และนักเรียนสามารถผสมเสียงเหล่านี้เป็นคำและอ่านได้ว่า stop pot top อีกทั้งนักเรียนสามารถแยกเสียงคำเหล่านี้และสามารถเขียนออกมาเป็นคำได้ (NSW Department of Education and Training Learning and Development, 2009) นอกจากนี้นักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้ทั้งเสียงพยัญชนะและเสียงสระประกอบด้วยเสียงพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะผสม เสียงสระเดี่ยว เสียงสระผสมต่าง ๆ อย่างเป็นลำดับขั้นตอน (Ehri and others, 2001; Rose, 2006) หรือการที่ผู้อ่านถอดรหัสจากตัวอักษรที่เห็นไปสู่เสียงของตัวอักษรและผสมเสียงเปล่งเป็นคำออกมาซึ่งการผสมเสียงสิ่งสำคัญที่ผู้อ่านจำเป็นต้องรู้ คือ เสียงต้น เสียงกลางและเสียงท้ายโดยผู้อ่านสามารถแยกเสียงของคำนั้นออกมาได้ (NSW Department of Education and Training Learning and Development, 2009) อีกทั้งวิธีการสอนโฟนิกส์แบบการสังเคราะห์จะมุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษ 44 หน่วยเสียง เพื่อเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถนำหน่วยเสียงไปผสมกับตัวอักษรและเปล่งเสียงออกมาเป็นคำได้ (Ehri and others, 2001)

วิธีการสอนโฟนิกส์แบบการวิเคราะห์ (Analytic Phonics / Implicit Phonic) คือ การที่ผู้อ่านเห็นคำก่อนที่ผู้อ่านจะรู้ส่วนประกอบย่อยของคำและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร (Donoghue, 2009; NSW Department of Education and Training Learning and Development, 2009; Wyse and Styles, 2007) เช่น ครูเขียนตัวอักษร p เป็นพยัญชนะต้นของคำดังต่อไปนี้ pan pen pink โดยนักเรียนอ่านคำศัพท์และได้สังเกตว่าแต่ละคำขึ้นต้นเป็นเสียงเดียวกันกับที่เกี่ยวข้องกับตัวอักษร p เป็นต้น หรือการที่นักเรียนสังเกตเห็นสระที่เป็นองค์ประกอบเดียวกัน เช่น ในคำว่า dad และ hat ที่มีสระเสียง /a/ เหมือนกัน (กมลวรรณ สุขมาก, 2555) หรือการที่นักเรียนแบ่งแยกเสียงออกเป็นพยัญชนะต้น (Onset) และส่วนท้ายพยางค์ (Rime) เช่น r-an / f-an/ m-an/ p-an (International Literacy Association, 2018) ซึ่งวิธีการสอนแบบนี้ครูผู้สอนให้นักเรียนเรียนรู้เริ่มต้นจากคำพื้นฐานง่าย ๆ จากการประกอบด้วยรูปแบบ พยัญชนะ สระ (CV) และพยัญชนะ สระ พยัญชนะ (CVC) โดยเมื่อนักเรียนจำคำศัพท์ได้ครบทั้งคำต่อมานักเรียนจะดูรูปแบบ

ภายในคำดังเช่นตัวอย่างคำว่า cat ที่กล่าวไปซึ่งนักเรียนจดจำได้ครบทั้งคำและเห็นรูปแบบ at ภายในคำและแทนที่ตัวอักษรเริ่มต้นอื่น ๆ เป็นคำใหม่คำว่า sat mat fat เป็นต้น (Beishline, 2020)

วิธีการสอนโฟนิกส์โดยการเทียบเคียง (Analogy Phonics) คือ การที่ผู้อ่านใช้ส่วนประกอบของคำที่ได้เรียนรู้แล้วสร้างคำศัพท์ใหม่ขึ้นมา NSW Department of Education and Training Learning and Development. (2009) หรือการที่นักเรียนรู้คำศัพท์จากตระกูลคำซึ่งคำศัพท์เหล่านั้นมีความใกล้เคียงกัน (Oczkus, 2011) เช่น get สามารถสร้างคำใหม่จากการเปลี่ยนพยัญชนะต้นเป็นคำว่า let set bet หรือการที่นักเรียนอ่านคำว่า van can ran มาจากความรู้เดิมที่นักเรียนมีความรู้คำว่า man เป็นพื้นฐาน (Graaff and others, 2009) หรือการที่นักเรียนใช้เสียงสัมผัส (rime) จากเสียง -ent สร้างเป็นคำว่า tent rent bent sent (NSW Department of Education and Training, 2009) เป็นต้น โดยจากวิธีการสอนโฟนิกส์แบบนี้ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถคาดเดาคำที่ไม่คุ้นชินโดยการที่ผู้อ่านถอดรหัสคำจากการสำรวจและสังเกตคำใหม่ที่มี ความคล้ายคลึงกับศัพท์เดิมของผู้อ่านที่มีอยู่แล้ว (Cunningham, 2008 อ้างถึงใน กมลวรรณ สุขมาก , 2555)

วิธีการสอนโฟนิกส์โดยใช้การสะกดคำ (Phonics through Spelling) คือ การสอนให้นักเรียนแปลงเสียงที่ได้ยินไปสู่ตัวอักษรเพื่อเขียนคำ (National Reading Panel, 2000) เช่น ครูผู้สอนให้นักเรียนฟังคำที่ครูออกเสียงและให้นักเรียนเขียนโดยการแบ่งเป็นหน่วยเสียงที่ได้ยิน (Reeb, 2011) โดยครูอาจนำเสนอตัวอักษร 6-8 ตัว โดยให้นักเรียนบอกหรือเขียนคำจากการฟังโดยอาจเริ่มด้วยคำศัพท์ที่ประกอบด้วย 3 ตัวอักษร และเพิ่มระดับความยากต่อไป (Cunningham and Cunningham, 1992) หรืออีกรูปแบบโดยครูเขียนคำว่า bean เป็นตัวอย่าง โดยอธิบายว่าคำนี้ประกอบด้วย 4 ตัวอักษร แต่มี 3 เสียง ประกอบด้วย /b/ /ea/ /n/ แต่ทว่า 3 เสียงนี้สามารถเขียนเป็นรูปตัวอักษรออกมาได้ว่า been โดยรูปตัวอักษรทั้งสองคำมีเสียงเดียวกันแต่รูปสะกดคำต่างกันโดยเสียง /i/ สามารถเขียนแทนรูปตัวอักษรได้ว่า ea และ ee (วิชุดา ไอยราภาญจนกุล, 2561)

วิธีการสอนโฟนิกส์แบบเสียงพยัญชนะเริ่มต้นและเสียงส่วนท้าย (Onsets-Rime Phonics) คือ การสอนนักเรียนรู้ที่จะระบุเสียงของตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรที่เป็นเสียงต้นก่อนที่จะรู้เสียงของส่วนที่เหลือของคำ (Rime) เช่นคำว่า bag โดยนักเรียนรู้เสียงของเสียงพยัญชนะต้นของตัวอักษร

b จากนั้นนักเรียนจึงรู้เสียงของส่วนที่เหลือในรูปตัวอักษร -ag (Armbruster, Lehr, and Osborn, 2009) หรือคำว่า sleep นักเรียนรู้เสียงพยัญชนะต้น (Onset) คือตัวอักษร sl จากนั้นจึงรู้ส่วนที่เหลือ (rime) คือตัวอักษร -eep (Rime) (Ehri, 2003)

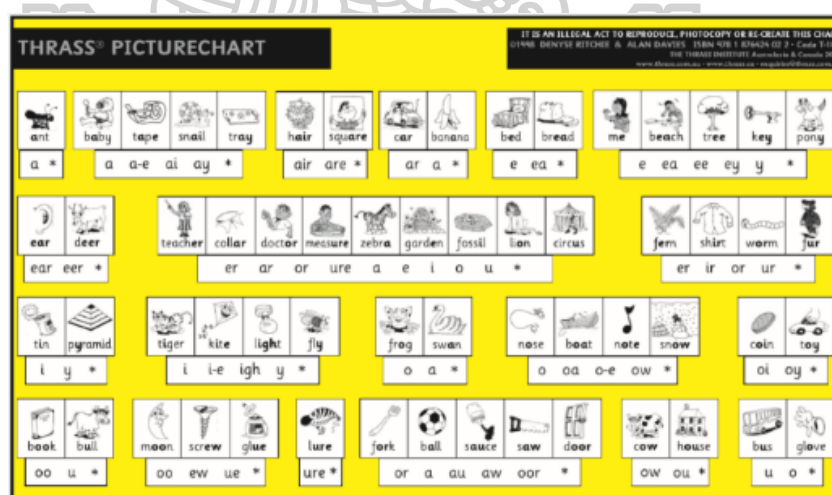
วิธีการสอนโฟนิคส์ในบริบท (Phonics in Context / Embedded Phonics) คือ วิธีการสอนให้นักเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรกับข้อความชี้แนะหรือในบริบทที่อ่านที่มีความเชื่อมโยงกันโดยนักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริงจากการอ่านและการเขียน (National Reading Panel, 2000; Stahl, Duffy-Hester, and Stahl, 1998) เช่น ครูผู้สอนให้นักเรียนอ่านคำที่มีรูปแบบคล้ายคลึงกันในข้อความที่มีคำเหล่านี้ ได้แก่ at ad an am เพื่อให้นักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์เกิดการเชื่อมโยงขณะอ่านคำเหล่านี้ (Graaff and others, 2009) หรือการให้นักเรียนรู้จักเสียง /b/ โดยให้อ่านประโยค The small boy hit the ball with the big bat. โดยเป็นการที่นักเรียนเห็นคำทั้งคำและคาดเดาความหมายของคำจากบริบทที่ปรากฏขึ้นในประโยค (Ruddell, 2001) หรือการที่ครูให้นักเรียนอ่านชื่อของตัวละครที่ประกอบด้วยเสียง /m/ ในคำว่า Meg และ Mog (วิชุดา ไอยราภาญจนกุล, 2561) แต่เนื่องจากวิธีการสอนนี้เป็นวิธีการสอนที่มีความซับซ้อนและไม่เป็นแบบแผนเนื่องจากนักเรียนเห็นความสัมพันธ์ของคำที่เกิดขึ้นเองจากการอ่านข้อความซึ่งมาจากความรู้เดิมของผู้อ่านวิธีการสอนนี้จึงเป็นวิธีการสอนโฟนิคส์ที่ไม่เป็นระบบแบบแผน (Armbruster, Lehr, and Osborn, 2009)

นอกเหนือจากการสอนโฟนิคส์ที่กล่าวมา ยังมีวิธีการสอนโฟนิคส์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งประกอบไปด้วยการสอนแบบจอลลี่ โฟนิคส์โดยเป็นการสอนให้นักเรียนรู้เสียงตัวอักษรและสามารถผสมเสียงตัวอักษรเกิดเป็นคำซึ่งแบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม 42 เสียง (อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์, 2552) ดังนี้

1. s, a, t, i, p, n
2. ck, e, h, r, m, d
3. g, o, u, l, f, b
4. ai, j, oa, ie, ee, or
5. z, w, ng, v, little oo, long oo
6. y, x, ch, sh, voiced th, unvoiced th
7. qu, ou, oi, ue, er, ar

โดยวิธีการสอนแบบจอลี่ โฟนิคส์เป็นวิธีการสอนเช่นเดียวกันกับวิธีการสอนโฟนิคส์แบบการสังเคราะห์ (Synthetic Phonics / Explicit Phonics) โดยการให้นักเรียนรู้จักเสียงตัวอักษรแต่ละเสียงจากนั้นจึงนำมาผสมอ่านเป็นคำ การระบุเสียงในคำร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ท่าทางประกอบการออกเสียง เพลง รูปภาพ เรื่องราวเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนและส่งเสริมให้นักเรียนจดจำเสียงต่าง ๆ ผ่านกิจกรรม (ก๊กอ พิสุทธิ และกัลยรัตน์ ชาววันดี, 2561) นอกจากนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเสียง นักเรียนยังรับการพัฒนาทางด้านการเขียน การสร้างตัวอักษร รวมไปถึงเสียงของคำที่มีลักษณะพิเศษไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ (Ariati, Padmadewi, and Suarnajaya, 2018)

วิธีการสอนแบบแทรสโฟนิคส์ (Thrass) เป็นวิธีการสอนโฟนิคส์ที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างภาพ หน่วยเสียงและตัวอักษร โดยการสอน 44 หน่วยเสียง 120 ตัวอักษร หน่วยเสียงมีความสัมพันธ์ที่เฉพาะเจาะจงกับตัวอักษรโดยตัวอักษรจะเชื่อมโยงกับรูปภาพซึ่งรูปภาพนั้นสามารถชี้แนะระบุหน่วยเสียงที่แตกต่างกันแต่ละหน่วยโดยหน่วยเสียงแสดงในรูปของตารางประกอบด้วยเสียงสระและเสียงพยัญชนะ ยกตัวอย่างเช่น สระเสียง “o” กับคำว่า “nose” สระเสียง “oa” กับคำว่า “boat” สระเสียง “o-e” กับคำว่า “note” สระเสียง “ow” กับคำว่า “snow” ที่ประกอบด้วยกลุ่มตัวอักษรที่แตกต่างกัน โดยนักเรียนจับคู่ภาพกับคำศัพท์และเชื่อมโยงหน่วยเสียง “o” กับกลุ่มตัวอักษรอื่นอีก 4 กลุ่ม ดังตัวอย่าง (Callinan and Zee, 2010; Davies and Ritchie, 2003)

ภาพที่ 4 Thrass Picturechart

ที่มา: Siik and Hawkins, THRASS PHONICS: A CASE STUDY OF THOMAS AS AN EMERGING READER IN ENGLISH (The English Teacher, 42(1), 2013), 52-73.

ดังนั้นวิธีการสอนโฟนิกส์มีหลากหลายรูปแบบทั้งวิธีการสอนโฟนิกส์โดยให้นักเรียนเน้นการรู้ในระดับนหน่วยเสียงย่อยไปจนถึงระดับที่เป็นคำหรือการให้นักเรียนเน้นการรู้คำและเทียบเสียงกับคำอื่นในลักษณะเดียวกันโดยจากหลากหลายรูปแบบที่กล่าวมาสิ่งสำคัญ คือ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์และเสียงของตัวอักษรนั้นได้อย่างถูกต้อง

2.3.3 การจัดลำดับเนื้อหาการสอนโฟนิกส์

การจัดลำดับเนื้อหาการสอนโฟนิกส์มีวิธีการที่มีลำดับขั้นตอน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

การจัดลำดับเนื้อหาการสอนโฟนิกส์ควรเริ่มจากระดับเนื้อหาที่ง่ายไปยากหรือจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่มีความซับซ้อน เสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษมีมากกว่าเสียงสระจึงควรสอนให้นักเรียนรู้เสียงพยัญชนะเป็นอันดับแรกโดยเริ่มจากการสอนเสียงและตัวอักษรที่เป็นลักษณะเสียงเดี่ยว (Single Letters) ซึ่งอาจจัดลำดับตัวอักษรเป็นกลุ่มโดยเสียงตัวอักษรที่มีลักษณะทั้งรูปและเสียงที่คล้ายคลึงกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่น b และ d หรือ a และ u จากนั้นสอนเสียงตัวอักษรผสมประกอบด้วย ตัวอักษรคู่ (Digraphs) เช่น ch sh th เป็นต้น ตัวอักษรผสมสามตัวอักษร (Trigraphs) เช่น igh ear air เป็นต้น จากนั้นผู้สอนสอนการผสมเสียงโดยเริ่มต้นจากระดับง่ายไปยากสอนรูปแบบการสอนเสียงสระผสมกับเสียงพยัญชนะ (VC) เช่น at และสอนเสียงพยัญชนะผสมเสียงสระและเสียงพยัญชนะตามลำดับ (CVC) เช่น sit sat เมื่อนักเรียนเรียนคำในระดับที่ง่ายจึงเพิ่มคำที่มีความซับซ้อนขึ้นโดยเป็นคำที่ไม่พบเห็นได้ทั่วไปอีกทั้งขั้นตอนการสอนนักเรียนในแต่ละวันเน้นการให้นักเรียนได้ทบทวนบทเรียนจากเสียงตัวอักษรเดิมจากนั้นขึ้นการสอนผู้สอนสอนเสียงตัวอักษรใหม่ให้แก่ นักเรียน โดยให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ผ่านการทำงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ จากนั้นผู้สอนสรุปบทเรียนและตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนในบทเรียนนี้ได้หรือไม่ (Cambridge University Press, 2020; NSW Department of Education and Training Learning and Development, 2009) อีกทั้งการที่นักเรียนสามารถอ่านคำได้เกิดจากการสอนนักเรียนให้แบ่งคำออกเป็นพยางค์โดยหน่วยเสียงภาษาอังกฤษประกอบด้วยสองหน่วยเสียงหลักได้แก่ พยัญชนะต้น (Onset) และส่วนที่เหลือของพยางค์ (Rime) พยัญชนะต้น (Onset) คือ พยัญชนะเริ่มต้นและส่วนที่เหลือของพยางค์ (Rime) ประกอบด้วยสระและพยัญชนะท้าย เช่น คำว่า three พยัญชนะต้น (Onset) คือ th ในขณะที่ส่วนที่เหลือของพยางค์ (Rime) คือ ree โดยนักเรียนภาษา

สามารถพัฒนาทักษะการสะกดคำหากนักเรียนสามารถแบ่งคำออกเป็นหน่วยเสียงได้ (Teriman, 1994 อ้างถึงใน Alenazi, 2018) โดยเสียงในภาษาอังกฤษสามารถแทนรูปตัวอักษร ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 เสียงพยัญชนะ

Phoneme	Graphemes	Examples
1. /b/	b, bb	bee, ribbon
2. /d/	d, dd, ed, ld	dog, add, filled, should
3. /f/	f, ff, fe, ft, ph, lf, gh,	fish, cliff, cafe, often, phone, half, laugh
4. /g/	g, gg, gh, gu, gue,	go, egg, ghost, guess, catalogue
5. /h/	h, wh	hot, who
6. /dʒ/	j, d, g, gg, ge, dge	jar, soldier, giraffe, suggest, page, edge
7. /k/	c, k, ck, ch, cc, lk, qu, que	cat, kite, duck, school, occur, folk, quiet, antique
8. /l/	l, ll, le, il, al, el, ul	leg, bell, leaf, devil, trial, novel, useful
9. /m/	m, mm, mb, me, mn, lm	mad, hammer, lamb, home, autumn, calm
10. /n/	n, nn, kn, gn, ne, pn, en, an	no, dinner, knee, align, done, pneumatic, spoken, human
11. /p/	p, pp	pie, apple
12. /r/	r, rr, wr, rh	run, marry, write, rhino
13. /s/	s, se, ss, st, c, ce, sc, se, ps	sun, mouse, dress, listen, city, ice, science, house, psyche
14. /t/	t, tt, bt, ed, ght	top, letter, doubt, stopped, light
15. /v/	v, ve, f, ph	vet, glove, of, Stephen
16. /w/	w, wh, qu, o	well, whale, quiet, once
17. /y/	y, u, i, j	yell, using, onion, hallelujah
18. /z/	z, ze, zz, se, s, ss, x	zoo, sneeze, jazz, raise, laser, scissors, xerox

Phoneme	Graphemes	Examples
19. /θ/	th	thin
20. /ð/	th, the	this, breathe
21. /ŋg/	ng, n, ngue	ring, pink, tongue
22. /tʃ/	ch, tch, c, tu, ti, te	chip, match, cello, future, question, righteous
23. /ʃ/	sh, s, sc, ce, ci, si, ch, ti,	shark, sure, conscience, ocean, special, tension, chef, stition
24. /z/	s, ge, si, z	measure, garage, division, azure

ที่มา: NSW Department of Education and Training Learning and Development, 2009;
Reithaug, 2002

ตารางที่ 4 เสียงสระ

Phoneme	Graphemes	Examples
1. /æ/	a, ai	cat, plait
2. /e/	e, ea, a, ai, u, ie	egg, bread, many, said, bury, friend,
3. /ɪ/	i, e, ie, o, y, u, ui	sit, England, sieve, women, system, busy, build
4. /ɒ/	o, a	orange, want
5. /ʌ/	u, o, oo, ou,	nut, love, flood, trouble
6. /eɪ/	a, a-e, ai, ay, ey, ei, eigh, aigh	lady, cake, train, day, they, vein, weigh, straight
7. /i/	ea, ee, e, ie, ei, ey, y, eo, i	teach, sweet, be, piece, receive, key, happy, people, ski
8. /aɪ/	i, ie, i_e, igh, ai, y, uy	mind, lie, ride, light, aisle, my, buy
9. /əʊ/	oe, oa, o_e, o, ow, ough	toe, road, note, no, snow, though
10. /u/	oo, ou, oe, ue, u, ui, u_e, o, ew,	moon, you, shoe, blue, truth, fruit, rule, who, grew
11. /ɑ/	ar, a, au,	car, fast, laugh

Phoneme	Graphemes	Examples
12. /ɔ:/	or, ore, oor, ar, aw, a, au, oar	for, more, door, warn, law, tall, haul, board
13. /ɜ:/	ur, ir, er, ear, or, our	fur, first, her, heard, word, journey
14. /eə/	air, ear, ere, are	hair, bear, where, square
15. /ɪə/	ear, eer, ere, ier	fear, deer, here, pier
16. /ʊ/	oo, u, ou	book, put, would
17. /aʊ/	ou, ow, ough	mouse, cow, bough
18. /ɔɪ/	oi, oy	coin, toy
19. /ə/	a, e, i, u,	ago, synthesis, decimal, cactus

ที่มา NSW Department of Education and Training Learning and Development, 2009;
Newman, 2015; Fitzpatrick, S. C., 2009. Peavler, J., and Rooney, T., 2019

จากเสียงพยัญชนะและเสียงสระที่กล่าวมาสามารถลำดับชั้นการสอนเสียงต่าง ๆ
ตามลำดับชั้นตอนดังนี้ (Hughes, 1972)

1. เสียงพยัญชนะเดี่ยวกลุ่มที่ 1 ได้แก่ t, b, n, r, m, d, s, c, p, g
 2. เสียงสระแบ่งออกเป็นสระหน้า ได้แก่ a, e, i, o, u สระกลาง ได้แก่ a, e, i, o,
u และสระท้าย ได้แก่ y
 3. เสียงพยัญชนะเดี่ยวกลุ่มที่ 2 ได้แก่ l, y, h, w, j, k, z
 4. เสียงพยัญชนะประสม ได้แก่ ch, sh, th, wh, gu
 5. เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ได้แก่ st, sp, sc, sk, sm, br, cr, dr, tr, gr, fr, bl, pl,
gl
 6. เสียงสระประสม ได้แก่ ai, ay, oi, oy, oo, oa, ow, ou, ee, ue, ei, ie, er
- นอกเหนือจากการสอนเสียงตามลำดับชั้นตอนที่กล่าวมายังมีการสอนเสียง
ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนโฟนิกส์ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (Watson, 2019)

1. หน่วยเสียงพยัญชนะ (Consonant Sounds) โดยที่เสียงตรงตามรูปตัวอักษร
อาทิเช่น เสียง /b/ คือตัวอักษรตัว b เสียง /p/ คือตัวอักษรตัว p เป็นต้น

อีกทั้งวิธีการสอนโฟนิกส์อย่างเป็นลำดับขั้นตอนสามารถส่งเสริมให้นักเรียนจดจำเสียงตัวอักษรและผสมเสียงมาเป็นคำซึ่งอาจใช้ขั้นตอนการสอนตามรายละเอียดดังต่อไปนี้ (Primary National Strategy, 2007)

1. ชี้นำ ครูแจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้เพื่อนักเรียนได้ทราบเกณฑ์ต่าง ๆ อีกทั้งขั้นตอนนี้วิธีการสอนที่สำคัญคือการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในบทเรียนก่อน อาทิเช่น การมีกิจกรรม เพลง เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกสนใจในเนื้อหาที่จะมีในขั้นต่อไปเพื่อที่ส่งผลให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการจัดการเรียนรู้ (วิชุดา ไอยราภาณจนกุล, 2561)

2. ชี้นบทวนบทเรียน ครูทบทวนความรู้เดิมที่ได้เรียนมาจากเนื้อหาเดิมก่อนหน้าเพื่อที่จะนำมาเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะเรียนในปัจจุบัน

3. ขั้นตอนการสอนเสียง ครูจัดการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาชัดเจนและเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่เรียนก่อนหน้า

4. ชี้นฝึก ครูส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านและเสริมสร้างความมั่นใจจากการที่นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียง

5. ชี้นำไปใช้ นักเรียนสามารถใช้ความรู้จากเนื้อหาที่เรียนไปใช้ในการอ่านคำที่นอกเหนือจากเนื้อหาในบทเรียนได้อย่างอิสระ

6. ชี้นประเมินผล ครูผู้สอนเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำกิจกรรมในห้องเรียนทั้งการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ใบงาน การอ่านเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นแนวทางของการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ออกแบบการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียน

ในส่วนของ (Lewis and Ellis, 2006) ได้นำขั้นตอนวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ชี้นเตรียมความพร้อม ครูเตรียมความพร้อมให้นักเรียนก่อนเข้าสู่บทเรียนโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน

2. ชี้นทบทวนความรู้เก่า ครูทบทวนเสียงที่นักเรียนเคยได้เรียนก่อนหน้าเพื่อทบทวนและให้นักเรียนยังคงจดจำเสียงนั้นได้อย่างแม่นยำ

3. ชี้นสอนเสียงใหม่ ครูนำเสนอเสียงใหม่โดยอาจใช้เสียงจากเจ้าของภาษาหรือรูปภาพเพื่ออธิบายวิธีการออกเสียงเพื่อให้นักเรียนเกิดความตระหนักรู้ในเสียง

4. ชั้นประสมคำ ในขั้นตอนนี้ครูให้นักเรียนนำเสียงที่ได้เรียนรู้ใหม่ไปประสมกับเสียงอื่น ๆ และอ่านออกเสียงออกมาเป็นคำ

5. ชั้นฝึกเขียนตัวอักษร เป็นขั้นตอนหลังจากที่นักเรียนได้ยินและฝึกใช้เสียง จากนั้นฝึกเขียนตัวอักษรที่สอดคล้องกับเสียงเพื่อให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร

จากการลำดับเนื้อหาวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ครูผู้สอนควรสอนจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่มีความซับซ้อนประกอบการทบทวนเสียงโดยใช้กิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนในการเข้าสู่บทเรียนโดยตัวอักษรที่นักเรียนได้เรียนรู้ในช่วงก่อนหน้าเชื่อมโยงกับการเรียนรู้เสียงตัวอักษรตัวใหม่ผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมนักเรียนในการอ่านออกเสียงคำได้

จากวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีหลากหลายรูปแบบล้วนแต่เป็นวิธีที่น่าสนใจและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้แก่เด็กนักเรียนแต่ในส่วนของการทำวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนแบบโฟนิกส์ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบกับสถานการณ์ที่นักเรียนประสบปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา - 2019 วิธีการสอนแบบโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) จึงเป็นวิธีการที่ผู้วิจัยนำมาพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษเนื่องจากวิธีการสอนรูปแบบนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้ตั้งแต่เสียงของตัวอักษรแต่ละตัวอักษรจากนั้นนำมาผสมอ่านออกเป็นคำซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการเป็นพื้นฐานเพื่อนำไปต่อยอดในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไปประกอบกับการใช้วิธีการสอนแบบคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) เพื่อวิเคราะห์หน่วยเสียงโดยนำคำในภาษามาเปรียบเทียบโดยการให้สิ่งแวดล้อมเหมือนกันโดยนักเรียนใช้ความคล่องจองของเสียงในการเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่เข้ากับคำศัพท์เก่าที่มีเสียงเดียวกันเพื่อให้จดจำคำศัพท์นั้นง่ายขึ้นสอดคล้องกับ Fitzgerald, J.A. and Fitzgerald (1967 อ้างถึงใน ฐิตพล สุริยมณฑล, 2560) ได้ให้คำแนะนำในการสอนแบบโฟนิกส์โดยกล่าวว่า การทำกิจกรรมโดยใช้การแทนที่ของตัวอักษรของเสียงต้นในคำเป็นกิจกรรมที่ให้ผลดี เช่น คำว่า can นักเรียนอาจค้นพบคำอื่นที่ลักษณะคล้ายกัน เช่น ในคำว่า man pan fan van เป็นต้น

2.3.4 ข้อดี ข้อเสียของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีหลากหลายวิธีที่ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะด้านการอ่านโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้นย่อมมีข้อดีและข้อเสียดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจำแนกเสียงและสามารถออกเสียงคำหรือข้อความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง (ก๊อ พิสุทธิ์ และกัลยรัตน์ ชาววันดี, 2561; วรกานต์ โสคะโน กนกกาญจน์ กิตติชาติเชาวลิต และพนาน้อย รอดชู, 2563) โดยนักเรียนที่เรียนวิธีการสอนแบบโฟนิกส์จะมีวิธีการออกเสียงที่เป็นระบบ ชัดเจน สามารถอ่านสะกดคำและคาดเดาการออกเสียงของคำนั้นได้แม้ไม่คุ้นชิน (Brand, 2004; Reutzel and Cooter, 2000; มาริสสา พันเปรม, 2561) เนื่องจากตัวอักษรภาษาอังกฤษประกอบด้วย 26 ตัวอักษร ซึ่งสามารถแทนเสียงต่าง ๆ ได้มากกว่า 40 เสียงประกอบกับรูปแบบการสะกดที่เป็นเสียงเดียวกันสามารถเขียนได้แตกต่างกันซึ่งส่งผลให้วิธีการสอนโฟนิกส์เป็นประโยชน์แก่นักเรียนที่มาช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรต่าง ๆ (Jannuzi, 1997 อ้างถึงใน ดาวนิน ไทยศิลา, 2562) อีกทั้งโฟนิกส์ส่งเสริมนักเรียนให้อ่านได้อย่างคล่องแคล่วโดยฝึกให้นักเรียนถ่ายโยงเสียงไปสู่ตัวอักษรในทางกลับกันสามารถถ่ายโยงตัวอักษรไปสู่เสียงได้อย่างอัตโนมัติ (น้ำทิพย์ ขจรบุญ, 2553) โดยเฉพาะนักเรียนที่อายุน้อยหรือนักเรียนที่ประสบปัญหาในการอ่านทำให้นักเรียนเรียนรู้รูปแบบคำรวมไปถึงกฎการออกเสียงของตัวอักษรทำให้การอ่านนั้นง่ายขึ้น (National Reading Panel, 2000; Paris, 2019) ถึงแม้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีข้อดีจากที่กล่าวมาแต่วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีข้อจำกัดที่ว่า โฟนิกส์เป็นการเรียนรู้การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรอย่างเป็นระบบแต่ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรในภาษาอังกฤษมีความซับซ้อนไม่แน่นอนเนื่องจากหนึ่งตัวอักษรสามารถประกอบด้วยหลายเสียง อาทิ เช่น เสียง /g/ ในคำว่า giraffe และคำว่า goat มีเสียงที่แตกต่างกัน หรือเสียง /c/ ในคำว่า circus ที่แม้จะมีตัวอักษร c ในคำเดียวกันแต่เสียง /c/ ออกเสียงแตกต่างกันในคำดังกล่าว (Hocanson, 2019) นอกจากนี้ลักษณะรูปร่างของตัวอักษรภาษาอังกฤษที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันอย่างตัวอักษร b และ d ส่งผลให้นักเรียนอาจเกิดความสับสนในการออกเสียงและออกเสียงไม่ถูกต้องได้ (วิชุดา ไอยร่ากาญจนกุล, 2561) ประกอบกับโฟนิกส์เป็นการฝึกที่ให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบด้วยตนเองซึ่งในบางครั้งนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนที่อายุน้อยอาจขาดแรงจูงใจในการอ่านเมื่อไม่มีครูเป็นผู้ชี้แนะในการอ่านส่งผลให้นักเรียนขาดความสนใจในการอ่าน (ประกาศิต สิทธิธิตกุล, 2557) หรือการที่นักเรียนมาเน้นย้ำกับการออกเสียงคำและผสมเสียงจนพวกเขาไม่ได้เรียนรู้ความหมายของคำนั้น ซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนนั้นขาดความสนใจในการเรียนรู้ (Cunningham and Allington, 2007) อีกทั้งวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อย่างเดียวนั้นไม่ได้ครอบคลุมถึงการที่นักเรียนโดยเฉพาะวัยเยาว์จะประสบความสำเร็จในการอ่านเนื่องจากวิธีการนี้ผู้อ่านไม่สามารถอ่านได้อย่างเข้าใจหรืออ่านเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง

จึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการอ่านแบบอื่นร่วมด้วยเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ เช่น การฟัง และอ่านออกเสียงตามเป็นต้น (Konza, 2010) รวมไปถึงคำบางคำการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์อาจทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ช้ากว่าการใช้วิธีการสอนแบบการอ่านทั้งคำ (The Whole Word / Look and Say Approach) เช่น คำว่า one two eight laugh enough who (Papp, 2020)

จากข้อดีและข้อจำกัดที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ข้อดีของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้อย่างเป็นระบบ คล่องแคล่ว แต่ในข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบนี้อาจส่งผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการอ่านเนื่องจากนักเรียนเน้นการอ่านออกเสียง ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างแรงจูงใจในการอ่านออกเสียงให้นักเรียน

2.3.5 การประเมินวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การประเมินการออกเสียงเป็นวิธีการประเมินการสอนแบบโฟนิกส์โดยการประเมินการออกเสียงเป็นการตรวจสอบนักเรียนว่าสามารถถอดรหัสเสียงได้ถูกต้องหรือไม่ อีกทั้งครูสามารถรู้พัฒนาการของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใดโดยการประเมินการออกเสียงนักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปและตัวอักษรและนักเรียนผสมหน่วยเสียงออกมาเป็นคำได้ การประเมินการออกเสียงในระดับพื้นฐานมีรูปแบบการทดสอบโดยใช้โครงสร้างง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยตัวอักษรตัวเดียว พยัญชนะคู่ สระคู่หรือคำที่มีโครงสร้างสระผสมพยัญชนะ (VC) พยัญชนะผสมสระผสมพยัญชนะ (CVC) ไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อน การประเมินการออกเสียงครูผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงด้านความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการประเมิน ด้านความถูกต้องครูผู้สอนสามารถพิจารณาการประเมินนักเรียนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ชัดเจน ในการออกเสียง เช่น ประเมินการออกเสียงหน่วยเสียงก่อนผสมเป็นคำหรือประเมินหน่วยเสียงแยกส่วนจากการผสมเสียงเป็นคำหรือในกรณีที่ทดสอบในเรื่องของการอ่านคำนักเรียนอาจออกเสียงโดยแยกหน่วยเสียงแต่ละตัวอักษรก่อนแต่นักเรียนไม่สามารถผสมคำนั้นได้ถือว่าการอ่านคำนั้นไม่ถูกต้อง ในกรณีที่นักเรียนอ่านคำโดยการลองผิดลองถูกแล้วแก้ไขด้วยตนเองถึงแม้นักเรียนพยายามหลายครั้งในคำ ๆ หนึ่ง โดยครูยึดการอ่านครั้งสุดท้ายของนักเรียนแม้ว่าคำที่อ่านจะถูกหรือไม่ถูกต้องก็ตาม ในกรณีที่นักเรียนมีสำเนียงเฉพาะหรือมีความยากลำบากในการออกเสียงสำหรับนักเรียนครูผู้สอนควรนำมาพิจารณา

เช่น นักเรียนไม่สามารถออกเสียง th ได้ถูกต้องแต่นักเรียนมีความพยายามแก้ไขแต่ไม่สามารถอ่านออกเสียงให้ถูกต้องได้ อย่างไรก็ตามในการทดสอบนักเรียนไม่ควรได้รับการทดสอบคำใดคำหนึ่งหลายครั้ง อีกทั้งครูไม่ควรระบุว่าคำใดนักเรียนถอดรหัสคำได้อย่างถูกต้องหรือไม่ถูกต้องในระหว่างการประเมินแต่อาจให้กำลังใจหรือสนับสนุนเพื่อให้แน่ใจว่ายังคงมีสมาธิกับการทดสอบ ในด้านความคล่องแคล่ว ครูผู้สอนควรนำมาพิจารณาในการประเมินการออกเสียงของนักเรียนโดยควรใช้เวลาแก่นักเรียนในการตอบสนองต่อคำถามเท่าที่จำเป็นโดยส่วนใหญ่อยู่ที่ 10 วินาทีหรือครูควรตัดสินใจเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมที่จะบอกให้นักเรียนอ่านคำถัดไปโดยระวังอย่าพยายามเร่งให้นักเรียนอ่านคำต่อไป หากพวกเขายังพยายามถอดรหัสคำนั้นอยู่เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันในด้านของความคล่องแคล่วในการอ่าน ขณะที่ทำการประเมินครูบันทึกข้อผิดพลาดของนักเรียนเป็นระยะขณะอ่าน (Blevins, 2020; Standards and Testing Agency, 2017; วิชชุดา ไอยรภากาญจนกุล, 2561)

สรุปได้ว่าการประเมินวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ผู้ประเมินจำเป็นต้องประเมินความสามารถของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบที่นักเรียนสามารถแสดงความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยประเมินนักเรียนโดยทดสอบการตระหนักรู้หน่วยเสียงและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

จิตานันท์ แทนงา และคนอื่น ๆ (2559) ศึกษาการใช้วิธีการสอนโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนโดยใช้กรณีศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานีโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ซึ่งประยุกต์มาจากวิธีการสอนแบบจอลลี โฟนิกส์ โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 65 คน ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ณ โรงเรียนน้ำเย็น อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี เครื่องมือการทดลองประกอบด้วย แผนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มสูงขึ้นจากการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P < .001$) โดยมีค่าเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านก่อนการเรียนวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ที่ 8.00 หลังจากนักเรียนได้เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ค่าเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านอยู่ที่ 39.80

ณัฐพล สุริยมณฑล (2561) ศึกษาการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ละนา จังหวัดแม่ฮ่องสอน การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนแบบโฟนิกส์และความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 12 คน โดยเป็นผู้ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือการทดลองประกอบด้วย แผนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์แบบสังเคราะห์โดยนักเรียนเรียนรู้เสียงตัวอักษรของแต่ละตัวที่นำมาประสมเป็นคำประกอบการปรับบทเรียนจากวิธีการสอนแบบจอลลี โฟนิกส์ โดยแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนประกอบด้วย 6 ชั้น ตอน ได้แก่ ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นเรียนรู้เสียงตัวอักษร ชั้นเรียนรู้การเขียนตัวอักษร ชั้นการเรียนการผสมเสียงตัวอักษรและเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ ชั้นการแยกแยะและแบ่งเสียงในคำและชั้นการเรียนเสียงที่มีลักษณะพิเศษ การวัดและประเมินผลการออกเสียงภาษาอังกฤษใช้แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ร้อยละ 60 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า การทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงภาษาอังกฤษ เท่ากับ 9.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.8 คิดเป็นร้อยละ 93.5 ที่ระดับคุณภาพดีเยี่ยม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้และความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเท่ากับ 8.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.9 คิดเป็นร้อยละ 82.20 ที่ระดับคุณภาพดีเยี่ยม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามที่กำหนดไว้

มลิวัด แสงขารี (2561) ศึกษาการวิจัยเรื่องการใช้การสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง “Let’s Learn English” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การสอนแบบโฟนิกส์ให้

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 60 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตอกแป้น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 แผน ประกอบด้วย 1) Consonant 2) Vowels 3) Short and Long a Words 4) Short and Long e Words 5) Short and Long i Words 6) Short and Long o Words และแบบทดสอบสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 29.50 คิดเป็นร้อยละ 75.00 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ร้อยละ 60 ขึ้นไปซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสอนแบบโฟนิกส์พัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

จากรุวรรณ ไม้เลี้ยง (2562) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสี่ขั้วศรีเจริญธรรม จำนวน 18 คน วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ แบบวัดความสามารถในการจดจำคำศัพท์ แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t-test จากผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้วิจัยเน้นวิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยเน้นที่การออกเสียงตัวอักษรแต่ละตัวจากนั้นนักเรียนผสมเสียงพยัญชนะต้น สระและพยัญชนะท้าย (CVC) ออกมาเป็นรูปคำ

บุญยวัจน์ วรรณคาม (2564) ศึกษาเรื่องผลของการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในความสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

2563 จำนวน 14 คน โรงเรียนวัดหนองผักนาก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนโฟนิคส์ แบบทดสอบการอ่านคำและประโยค ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ t-test ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่านักเรียน มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Farokhbakht and Nejadansari (2015) ศึกษาผลการใช้วิธีการโฟนิคส์แบบ สัจเคราะห์เพื่อการรู้หนังสือกับนักเรียนที่อายุน้อยในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้วิจัยได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนในประเทศอิหร่านใน สถาบัน Sokhansara Language Institute ที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี จากการสุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน ซึ่งในจำนวนนี้แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนทั่วไป รูปแบบงานวิจัยนี้เป็นแบบ กลุ่มเดียว (A One-Shot Design) โดยวัดและประเมินผลหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านคำและแบบทดสอบการสะกดคำ จากผลการวิจัยจากการทดลองเป็น ระยะเวลา 1 เดือน 30 บทเรียน บทเรียนละ 90 นาที พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลการทดสอบ การอ่านและการสะกดคำและแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการเรียน การสอนด้วยวิธีการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์โดยคะแนนเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลองเท่ากับ 18.44 และ กลุ่มควบคุมเท่ากับ 11.20 ในขณะที่การทดสอบการสะกดคำคะแนนเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมเท่ากับ 35.52 และ 23.56 ตามลำดับ จึงสรุปได้ว่าวิธีการสอนโฟนิคส์แบบสัจเคราะห์ ส่งผลต่อการรู้หนังสือของนักเรียนพัฒนาให้เพิ่มสูงขึ้น

Jamaludin and others (2015) ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนโฟนิคส์แบบ สัจเคราะห์ในการพัฒนาทักษะช่วงแรกเริ่มของนักเรียนที่มีปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาอายุระหว่าง 11-12 ปี จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมจำนวนกลุ่มละ 40 คน ใช้เวลาทั้งหมด 14 สัปดาห์ บทเรียนละ 90 นาที การวิจัย ครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียนโดยเน้นวัดทักษะการถอดรหัสเสียงและความเข้าใจและแบบสัมภาษณ์ ผลจากการทดสอบ

การถอดรหัสเสียงพบว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลองในการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $t(39) = 31.441, p < .00005$ ในขณะที่การวัดความเข้าใจกลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $t(39) = 15.322, p < .00005$ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่ประสบปัญหาทางการอ่านภาษาอังกฤษ

Umezinwa (2018) ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบจอลลี โฟนิกส์เกี่ยวกับความสำเร็จทักษะการอ่านและสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา วัตถุประสงค์ของการวิจัยประกอบด้วย 1) ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบจอลลี โฟนิกส์ในด้านทักษะการอ่านของนักเรียน 2) ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบจอลลี โฟนิกส์ในด้านทักษะการสะกดคำของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนจากโรงเรียนประถมศึกษา 5 แห่งในรัฐ Anambra ของไนจีเรียที่มีอายุระหว่าง 7 ถึง 10 ผู้เข้าร่วมการทดลองได้แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยกลุ่มควบคุมได้รับการสอนทักษะความรู้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานแบบดั้งเดิมขณะที่นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการสอนความรู้ภาษาอังกฤษแบบจอลลี โฟนิกส์ ผู้เข้าร่วมการทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านการอ่านและการสะกดคำหลังจากผ่านไปเวลา 1 เดือน จากผลทดสอบก่อนเรียนด้านการอ่านพบว่าค่าเฉลี่ยทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 4.68 และ 3.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.24 และ 0.95 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของทั้ง 2 กลุ่มอยู่ที่ 0.83 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันเล็กน้อยและในการทดสอบหลังเรียนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 12.52 และ 8.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.64 และ 2.84 ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 ในขณะที่ด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียน พบว่า จากแบบทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 5.12 และ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.13 และ 1.04 ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.26 และการทดสอบหลังเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 15.53 และ 9.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.12 และ 2.56 ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.38 จากการทดสอบทั้ง 2 รูปแบบนี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดสอบหลังเรียน จึงสรุปได้ว่าผู้เข้าร่วมการทดลองที่ได้รับการสอนแบบจอลลี โฟนิกส์มีประสิทธิภาพด้านการอ่านและการสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับวิธีการสอนรูปแบบนี้

Loong and Aziz (2019) ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างคล่องแคล่ว เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสังเกตและแบบสัมภาษณ์ ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความน่าจะเป็นโดยผู้ร่วมวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 คนที่มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงเป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ทั้งหมด 30 บทเรียน ผลการวิจัยพบว่า ด้านความถูกต้องนักเรียนมีพัฒนาการอ่านที่ถูกต้องจากการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ 55.23 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 87.13 โดยมีค่าทดสอบ t (t-test) เท่ากับ 6.827 ($p < 0.05$) ในด้านอัตราความคล่องแคล่วในการอ่านพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาการอ่านเป็นค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการเปรียบเทียบการทดสอบการอ่านคำภายในเวลา 1 นาที พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 14 ค่าขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 64 ค่าที่ค่าทดสอบ t (t-test) มีค่าเท่ากับ 5.884 ($p < 0.05$) ในขณะที่ด้านการอ่านบทกลอนจากการสังเกตนักเรียนในสองระยะ พบว่า ระยะหลังจากการใช้วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์นักเรียนสามารถถอดรหัสคำได้แม่นยำยิ่งขึ้นมีข้อผิดพลาดน้อยในการอ่านเมื่อเทียบกับระยะแรก นักเรียนมีการแก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองเมื่อพบว่าตนเองอ่านไม่ถูกต้อง ในด้านอัตราการอ่านบทกวี พบว่านักเรียนสามารถอ่านบทกวีได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งผลการทดสอบสอดคล้องกับด้านความถูกต้องและอัตราความคล่องแคล่วการอ่านที่เพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่แบบสังเกตจากการที่นักเรียนได้เรียนรู้โฟนิกส์แบบสังเคราะห์ พบว่า นักเรียนสามารถอ่านได้ในความเร็วกว่าปานกลาง ในขณะที่อ่านนักเรียนมีการอ่านเว้นวรรคคำ การเน้นเสียงสูงต่ำ นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างไหลลื่นและคล่องแคล่วอีกทั้งแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนต่อวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิธีการสอนรูปแบบนี้เนื่องจากนักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงและนักเรียนรู้สึกสนุกต่อวิธีการสอนโดยใช้โฟนิกส์แบบสังเคราะห์ ดังนั้นจากการวิจัยจึงสรุปได้ว่าวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์สามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างคล่องแคล่วให้แก่ นักเรียน

Anthony and Said (2019) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการออกเสียงโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ต่อการรับรู้ของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของการออกเสียงโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ต่อการรับรู้เสียงของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) โดยงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและ

หลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอน โฟนิคส์แบบสังเคราะห์ตามวิธีการของจอลี่ โฟนิคส์ เป็นเวลา 15-20 นาที ในการสอนตัวอักษรและเสียงในแต่ละวัน การวิจัยนี้ศึกษานักเรียนจำนวน 20 คนที่มีอายุ 7 ปีที่กำลังศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษาเมืองซาราวัคประเทศมาเลเซีย เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านหลังจาก ได้รับวิธีการสอนโฟนิคส์แบบสังเคราะห์เพิ่มสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 70 ที่นักเรียนมีคะแนนเพิ่มสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 25 คะแนนเมื่อเปรียบเทียบกับ การทดสอบก่อนเรียนที่นักเรียนคิดเป็นร้อยละ 15 คะแนนผ่านเกณฑ์ตามที่ได้ตั้งไว้และผลคะแนนจากการใช้แบบทดสอบการรู้หนังสือของนักเรียนที่เป็น แบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้วัดทักษะของนักเรียนในประเทศมาเลเซียที่แบ่งการวัดทักษะเป็น 12 ระดับพบว่า ในระยะแรกจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนนักเรียนร้อยละ 75 อยู่ในระดับ 2 ที่นักเรียนสามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรของตัวอักษรได้แต่หลังจากที่ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนโฟนิคส์ แบบสังเคราะห์และทดสอบหลังเรียนพบว่านักเรียนร้อยละ 70 อยู่ในระดับ 6 โดยเป็นระดับที่นักเรียน สามารถสื่อสารมีส่วนร่วมในการสนทนาประจำวันโดยใช้วลีที่เหมาะสม จึงสรุปได้ว่าการออกเสียง โฟนิคส์แบบสังเคราะห์ส่งผลต่อการรับรู้ของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2

Putri and Hateem (2020) ศึกษาประสิทธิภาพการใช้รูปแบบวิธีการสอนโฟนิคส์ แบบสังเคราะห์ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในช่วงระหว่างเดือนมีนาคมถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2563 โดยงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้การทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน ผู้ร่วมในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นในเมืองเบกาซี ประเทศอินโดนีเซียโดยใช้วิธีการสุ่มนักเรียนแบบไม่เฉพาะเจาะจง ซึ่งแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองและควบคุมจำนวนทั้งสิ้น 72 คน จากผลการทดสอบ ก่อนเรียนพบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีปัญหาเรื่องการออกเสียง การสะกดคำและการตระหนักรู้ใน หน่วยเสียงซึ่งส่งผลต่อการอ่านออกเสียงของนักเรียนแต่เมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดลองการใช้วิธีการสอน โฟนิคส์แบบสังเคราะห์ ผลจากการศึกษานักเรียนทั้งสองกลุ่มพบว่า คะแนนต่ำสุดในกลุ่มทดลองอยู่ที่ 71 คะแนนและคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 89 คะแนนโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มทดลองอยู่ที่ 83.70 ในขณะที่กลุ่มควบคุมคะแนนทดสอบหลังเรียนต่ำสุดอยู่ที่ 62 คะแนนและคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 75 โดยมี ค่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มทดลองอยู่ที่ 69.78 จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า วิธีการสอนโฟนิคส์แบบ สังเคราะห์สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้

จากการศึกษางานวิจัยโดยใช้รูปแบบวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์พบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงเพิ่มสูงขึ้นโดยวิธีการสอนรูปแบบนี้ส่งเสริมนักเรียน เชื่อมโยงเสียงและตัวอักษรผ่านกระบวนการวิเคราะห์หน่วยเสียงในคำและผสมเสียงอ่านออกเป็นคำ อีกทั้งนักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงสามารถอ่านได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (THE EFFECTS OF USING THE PHONICS METHOD TO ENHANCE PRONUNCIATION SKILLS FOR GRADE THREE STUDENTS) เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest – Posttest Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 กลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ตัวแปรที่ศึกษา
- 3.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 รูปแบบการวิจัย
- 3.6 เครื่องมือที่ใช้วัดในการวิจัย
- 3.7 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.8 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.9 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเครือข่ายคุณภาพชาววัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 134 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Classroom Cluster Random Sampling)

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัยสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมจำนวน 4 คาบเป็นเวลา 1 เดือน

3.5 รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest – Posttest Design) โดยมีลักษณะ ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)

ตารางที่ 5 รูปแบบการวิจัยแบบการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่ม	Pretest	Treatment	posttest
E	T ₁	X	T ₂

เมื่อ E คือ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 23 คน

T₁ คือ การทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน

X คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

T₂ คือ การทดสอบวัดความรู้หลังเรียน

3.6 เครื่องมือที่ใช้วัดในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

3.6.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3.6.2 แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและ
หลังเรียน

3.6.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3.7 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.7.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีขั้นตอนดังนี้

3.7.1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3.7.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ

3.7.1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดเพื่อวิเคราะห์
เนื้อหา กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และกำหนดขอบข่ายของการนำเสนอเนื้อหา

3.7.1.4 กำหนดเนื้อหาและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ
โฟนิกส์ซึ่งประกอบด้วย 1) สาระการเรียนรู้ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สมรรถนะสำคัญ
4) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5) ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน 6) ชั้นเสนอ 7) ชั้นฝึก 8) ชั้นการใช้ภาษา
9) ชั้นสรุป 10) การวัดการประเมินผล 11) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 12) บันทึกหลังสอน จำนวน 4 แผน
แผนละ 60 นาที โดยการเลือกชุดคำศัพท์ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้นำหลักการวิธีการสอนภาษา
โดยใช้คู่เทียบเสียงมาประยุกต์ใช้ในการสอนคำศัพท์และคัดเลือกคำศัพท์จากคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาจัดทำโดยสถาบันภาษาอังกฤษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานและหนังสือเรียน Extra and Friends 3 ซึ่งจัดทำโดยสำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์
ประกอบด้วยกลุ่มเสียงพยัญชนะ กลุ่มคำสระเสียงสั้น ได้แก่เสียง /æ/ /e/ /o/ และกลุ่มคำสระเสียง
ยาว ได้แก่เสียง /ei/ /i/ /əʊ/ กลุ่มเสียงพยัญชนะประกอบด้วยเสียง b c d f g h j k l m n p q r s
t v w x y z กลุ่มคำสระ a เสียงสั้น /æ/ ได้แก่คำว่า hat bat fat can man pan sad dad กลุ่มคำ
สระ e เสียงสั้น /e/ ได้แก่คำว่า let pet pen hen tell bell กลุ่มคำสระ o เสียงสั้นเสียง /o/ ได้แก่
คำว่า dog log hot dot top mop กลุ่มคำสระ a เสียงเสียงยาว /ei/ ได้แก่คำว่า cake make
name game กลุ่มคำสระ e เสียงยาว /i/ ได้แก่คำว่า bee see tea pea กลุ่มคำสระ o เสียงยาว
เสียง /əʊ/ ได้แก่คำว่า goat boat bone cone

3.7.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เสนอต่ออาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องด้านเนื้อหา กิจกรรม
การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ลักษณะ
แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามหลักการของ
Likert ดังนี้

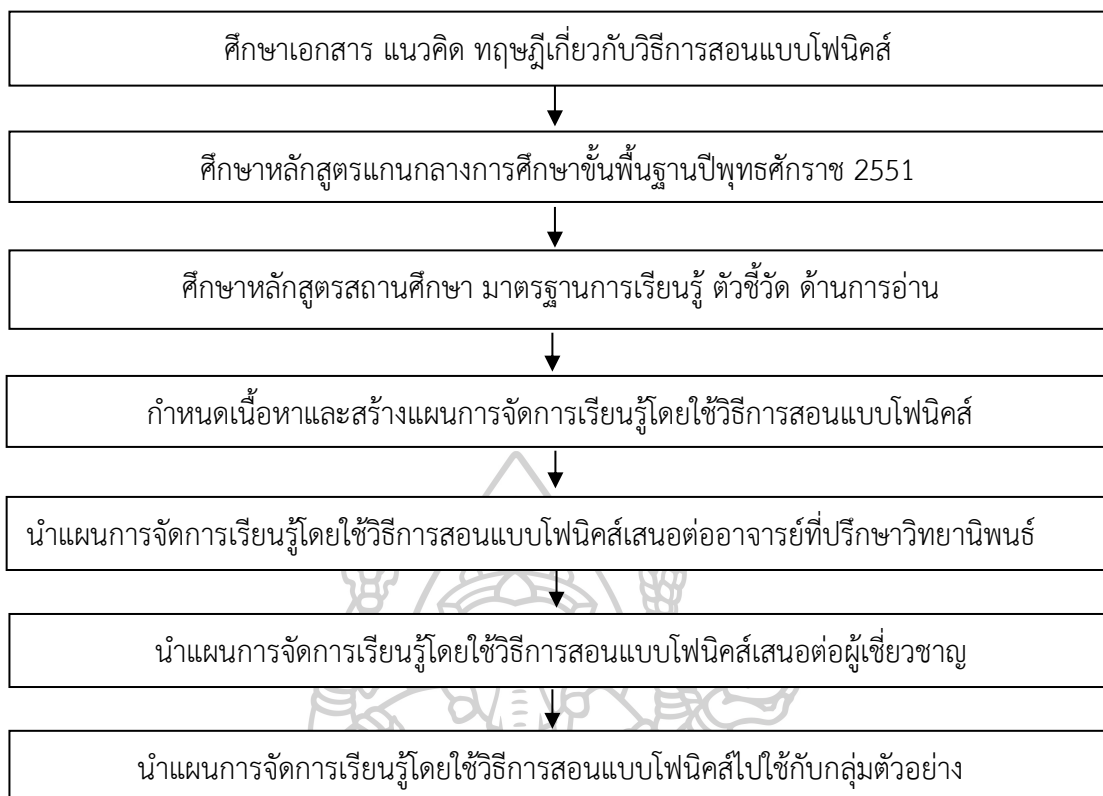
5	หมายถึง	รายการที่กำหนดให้	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	รายการที่กำหนดให้	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	รายการที่กำหนดให้	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	รายการที่กำหนดให้	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	รายการที่กำหนดให้	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

และนำผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญมาแปลความหมายตามรายละเอียด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.7.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่ปรับปรุงแก้ไข
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน

3.7.1.7 ผู้สอนนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไปใช้กับกลุ่ม
ตัวอย่าง ดังแผนภูมิภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

จากการที่นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จำนวนทั้งหมด 4 แผน มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยอยู่ในระดับค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00

3.7.2 การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนมีขั้นตอนดังนี้

3.7.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 สารระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ

3.7.2.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ด้านการอ่านขั้นประถมศึกษปีที่ 3

3.7.2.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test)

3.7.2.4 กำหนดเนื้อหาและสร้างแบบทดสอบโดยวิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษและหลักสูตรสถานศึกษา

3.7.2.5 นำแบบทดสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.7.2.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ ตามรายละเอียดดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)

ให้คะแนน +1 ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

การคำนวณหาค่า IOC โดยใช้สูตร $IOC = \frac{\sum R}{N}$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จากนั้นพิจารณาคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เมื่อค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยจำเป็นต้องปรับปรุงแบบทดสอบให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแต่เมื่อค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องปรับปรุงแบบทดสอบ

3.7.2.7 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จำนวน 1 ห้องเรียนและนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson โดยพบว่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอยู่ที่ 0.97 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้จาก

ข้อสอบจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ ผู้วิจัยสามารถแยกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ได้ 34 ข้อ โดยมีข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ ข้อที่ 9 23 29 35 36 40 และเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์มาใช้เป็นแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 กรอบเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบที่ต้องการวัด	เนื้อหาที่ต้องการวัด	จำนวนข้อ
1. การตระหนักรู้หน่วยเสียง	b t h f d	5
2. การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ	fan feet rat bee fat yet mat hop bot top bad teen bet can fog	15
รวมทั้งสิ้น		20

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่ปรับมาจาก จารุวัชร ภูมิพงศ์, ศิริพันธ์ ศรีวินยงค์, และชนิดา มิตรานันท์ (2561) เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือในการให้คะแนนทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 7 เกณฑ์การให้คะแนนการตระหนักรู้หน่วยเสียง

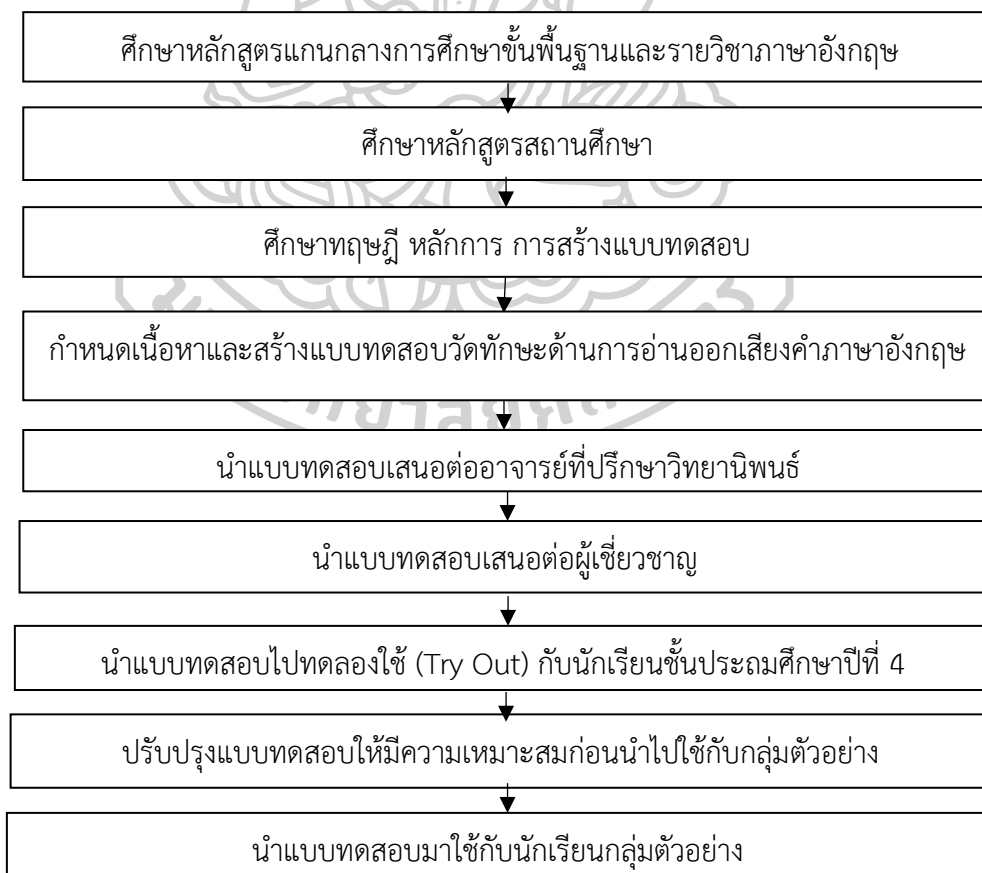
คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	นักเรียนออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษถูกต้องและใช้เวลาไม่เกิน 1 นาที
0.5	นักเรียนออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษถูกต้องแต่ใช้เวลาเกิน 1 นาที
0	นักเรียนออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษไม่ถูกและใช้เวลาเกิน 1 นาที

ตารางที่ 8 เกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	นักเรียนออกเสียงพยัญชนะ สระ ถูกต้องทุกเสียงผสมเสียงอ่านเป็นคำถูกต้อง และใช้เวลาไม่เกิน 1 นาที
0	นักเรียนออกเสียงพยัญชนะ สระ ตั้งแต่ 1 เสียงไม่ถูกต้อง ผสมเสียงอ่านเป็นคำไม่ถูกต้อง และใช้เวลาดำกว่าหรือมากกว่า 1 นาที
	นักเรียนออกเสียงพยัญชนะ สระ ตั้งแต่ 1 เสียงไม่ถูกต้อง แต่ผสมเสียงอ่านเป็นคำได้ถูกต้อง และใช้เวลาดำกว่าหรือมากกว่า 1 นาที
	นักเรียนออกเสียงพยัญชนะ สระ ถูกต้องทุกเสียง แต่ผสมเสียงอ่านเป็นคำไม่ถูกต้อง และใช้เวลาดำกว่าหรือมากกว่า 1 นาที

3.7.2.8 ปรับปรุงแบบทดสอบให้มีความเหมาะสมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2.9 นำแบบทดสอบมาใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 7 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

3.7.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ

โพนิกส์

3.7.3.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบโพนิกส์จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.7.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) การจัดการเรียนรู้ 3) ประโยชน์ที่ได้รับโดยใช้ลักษณะแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามหลักการของ Likert ดังนี้

คะแนน 5 คะแนน หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมาก

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง นักเรียนพึงพอใจปานกลาง

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อย

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อยที่สุด

และนำผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์มาแปลความหมายตามรายละเอียดดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

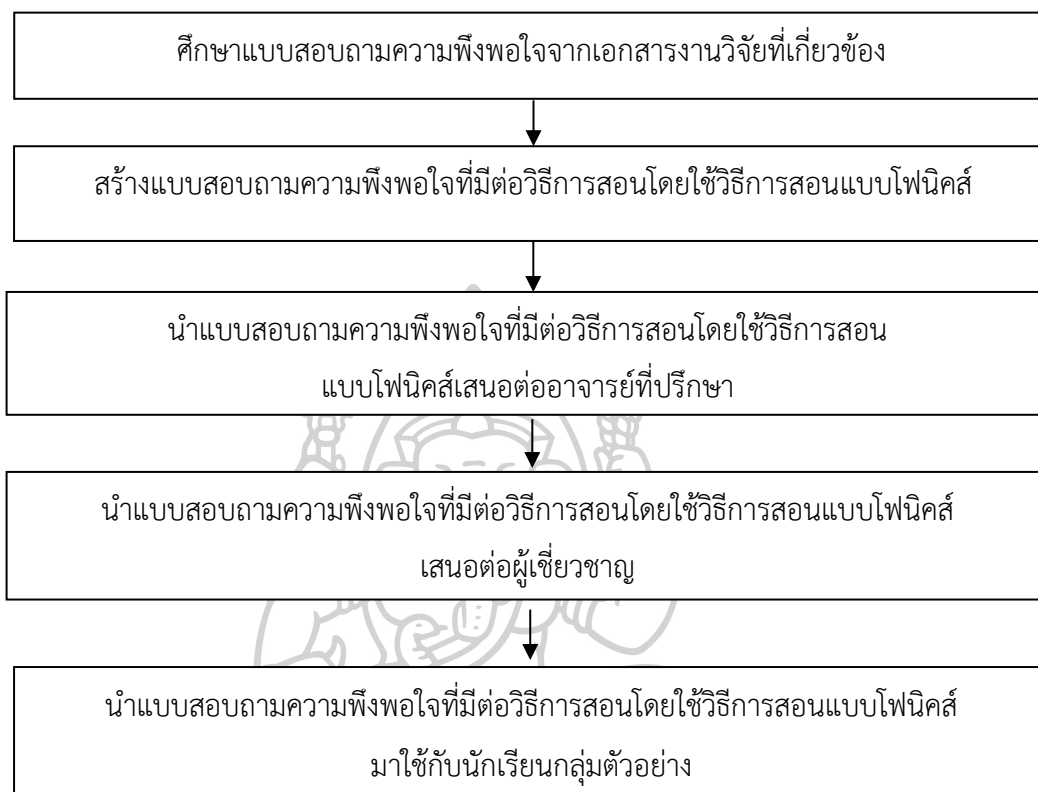
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

3.7.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

3.7.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านโดยมีความคิดเห็นต่อแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์อยู่ที่ค่าเฉลี่ย $(\bar{x}) = 4.87$ (S.D. = 0.14)

3.7.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ โฟนิคส์มาใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 8 ขั้นตอนการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิคส์

3.8 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.8.1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อขอหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิคส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.8.2. ชั้นดำเนินการทดลอง (กลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการวัดและประเมินผลด้วยแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษกับนักเรียนที่ผ่านการเรียนเนื้อหาแล้วจำนวน 11 คนโดยบันทึกผลจากแบบทดสอบ

3.8.3 ขั้นตอนการทดลอง (กลุ่มทดลองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง) ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียน

3.8.4 ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์กับกลุ่มตัวอย่างสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมจำนวน 4 คาบเป็นเวลา 1 เดือน

3.8.5 ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษหลังเรียน

3.8.6 กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3.8.7 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติกับงานวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

3.9.1 นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังของนักเรียนหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าทดสอบ t (t-test) ค่าความสอดคล้อง ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.9.2 การวิเคราะห์ผลคะแนนของนักเรียนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ยจากสูตร (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.9.3 การวิเคราะห์ผลคะแนนของนักเรียนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552) จากสูตร

S.D.	=	$\frac{\sqrt{n\sum X^2 - (\sum X)^2}}{n(n-1)}$
เมื่อ S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
$(\sum X)^2$	แทน	กำลังสองของคะแนนผลรวม
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.9.4 การวิเคราะห์ผลคะแนนของนักเรียนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบโดยใช้ค่าทดสอบ t (t-test) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) จากสูตร

		$\frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$
เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต
D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

3.9.5 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จากสูตร (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)

IOC	=	$\frac{\sum R}{N}$
เมื่อ IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.9.6 การวิเคราะห์ค่าความยาก (Level of difficulty: p) และค่าอำนาจจำแนก (discrimination index) จากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543; วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2546) จากสูตร

$$p = \frac{R_H + R_L}{N_H + N_L}$$

เมื่อ p	หมายถึง	ค่าความยากของข้อสอบ
R_H	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
R_L	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
N_H	หมายถึง	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง
N_L	หมายถึง	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

$$r = \frac{R_H - R_L}{N_H}$$

เมื่อ r	หมายถึง	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
R_H	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
R_L	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
N_H	หมายถึง	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง

ขอบเขตของค่าความยากง่ายและความหมาย

0.81 - 1.00	หมายถึง	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก
0.61 - 0.80	หมายถึง	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย
0.41 - 0.60	หมายถึง	เป็นข้อสอบที่ง่ายพอเหมาะ
0.21 - 0.40	หมายถึง	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก
0.00 - 0.20	หมายถึง	เป็นข้อสอบที่ยากมาก

ขอบเขตของค่าอำนาจจำแนกและความหมาย

0.60 - 1.00	หมายถึง	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
0.40 - 0.59	หมายถึง	มีค่าอำนาจจำแนกดี
0.20 - 0.39	หมายถึง	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
0.10 - 0.19	หมายถึง	มีค่าอำนาจจำแนกต่ำควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
- 1.00 - 0.09	หมายถึง	มีค่าอำนาจจำแนกต่ำมากควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

3.9.7 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์

ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (ธีรศักดิ์ อุ่่นอารมย์เลิศ, 2549) จากสูตร

$$r_n = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ K	หมายถึง	จำนวนแบบทดสอบทั้งฉบับ
P	หมายถึง	สัดส่วนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้น
q	หมายถึง	สัดส่วนผู้ที่ตอบผิดในข้อนั้น ($1-P$)
S^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (THE EFFECTS OF USING THE PHONICS METHOD TO ENHANCE PRONUNCIATION SKILLS FOR GRADE THREE STUDENTS) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 23 คน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนและการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ ดังผลการวิจัยต่อไปนี้

4.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผู้วิจัยได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเริ่มจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวมจำนวน 4 คาบเป็นเวลา 1 เดือน จากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียนจำนวน 20 ข้อแล้วนำผลคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเปรียบเทียบกับคะแนนการทดสอบก่อนเรียนดังปรากฏผลในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน
ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

คนที่	คะแนน 20 คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	5	12	7
2	12	20	8
3	9	17	8
4	0	10	10
5	3	12	9
6	7	20	13
7	9	14	5
8	6	19	13
9	10	18	8
10	14	17	3
11	6	20	14
12	14	20	6
13	5	13	8
14	11	18	7
15	9	15	6
16	12	20	8
17	14	19	5
18	10	19	9
19	15	20	5
20	6	13	7
21	11	19	8
22	7	19	12
23	10	14	4
\bar{X}	8.91	16.87	
S.D.	3.84	3.22	

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนมีคะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 0 คะแนนและคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 15 คะแนนหลังจากที่เรียนด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนต่ำสุดอยู่ที่ 10 คะแนนและคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 20 คะแนน นอกจากนี้ยังพบว่าผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและ หลังเรียนต่ำสุดอยู่ที่ 3 คะแนนและมีคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 14 คะแนน โดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนน ทดสอบก่อนเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ที่ 8.91 (S.D. = 3.84) ในขณะที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของ คะแนนทดสอบหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ที่ 16.87 (S.D. = 3.22)

ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยค่า ทดสอบ t (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกันปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนผลต่างเฉลี่ย และค่า ทดสอบ t (t-test) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การ ทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	t	df	Sig
ก่อนเรียน	20	8.91	3.84	7.96	-13.09	22	.000
หลังเรียน	20	16.87	3.22				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนจำนวน 23 คนหลังการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มีค่าเท่ากับ 16.87 คะแนน (S.D. = 3.22) ขณะที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอน แบบโฟนิกส์มีค่าเท่ากับ 8.91 คะแนน (S.D. = 3.84) และผลต่างเฉลี่ย (\bar{D}) ระหว่างการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีค่าเท่ากับ 7.96 ค่าทดสอบ t (t-test) มีค่าเท่ากับ -13.09 ($p < 0.00$) ซึ่งแสดงว่า ทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยวิธีการสอน แบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ ที่ 1

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ที่กำหนดว่าศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ
ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน
 ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์หลังจากที่เรียนด้วย
 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ครบจำนวน 4 แผน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม
 ความพึงพอใจที่นักเรียนตอบครบแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 (S.D.) ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการ สอนแบบโฟนิกส์

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
	ด้านที่ 1 เนื้อหา				
1	เนื้อหาที่เรียนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2	สื่อที่ครูใช้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	มากที่สุด	2
3	แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับวัย	4.96	0.20	มากที่สุด	3
	รวมเฉลี่ยด้านที่ 1	4.99	0.07	มากที่สุด	1
	ด้านที่ 2 การจัดการเรียนรู้				
4	กิจกรรมที่ครูจัดน่าสนใจ	4.96	0.20	มากที่สุด	2
5	ได้ลงมือปฏิบัติ	4.87	0.45	มากที่สุด	4
6	ชอบวิธีการสอนนี้	4.96	0.20	มากที่สุด	3
7	สนุกสนานขณะทำกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด	1
	รวมเฉลี่ยด้านที่ 2	4.95	0.21	มากที่สุด	2
	ด้านที่ 3 ประโยชน์ที่ได้รับ				
8	นักเรียนมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำ	4.91	0.28	มากที่สุด	1
9	วิธีการสอนนี้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ	4.83	0.48	มากที่สุด	3
10	นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.91	0.28	มากที่สุด	2
	รวมเฉลี่ยด้านที่ 3	4.88	0.35	มากที่สุด	3
	เฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวม	4.94	0.21	มากที่สุด	

จากตารางที่ 11 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 23 คนมีความพึงพอใจต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.21) จากการพิจารณาความพึงพอใจแยกเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดได้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.99$, S.D. = 0.07) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1 เนื้อหาที่เรียนเข้าใจง่ายและข้อ 2 สื่อที่ครูใช้มีความหลากหลาย ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 3 แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับวัย ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.20)

2. ด้านการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจโดยรวมในด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.21) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 7 สนุกสนานขณะทำกิจกรรม ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาคือรายการประเมินข้อ 4 กิจกรรมที่ครูจัดน่าสนใจและข้อ 6 ชอบวิธีการสอนนี้ ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.20) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 5 ได้ลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.45)

3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.35) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 8 นักเรียนมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำและข้อ 10 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.28) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 9 วิธีการสอนนี้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.48)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (THE EFFECTS OF USING THE PHONICS METHOD TO ENHANCE PRONUNCIATION SKILLS FOR GRADE THREE STUDENTS) ซึ่งเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest – Posttest Design) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 23 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Classroom Cluster Random Sampling) สามารถสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ประกอบด้วยแผน 1) Consonant Sounds 2) The Short A Sound and Long A Sound 3) The Short E and Long E Sound 4) The Short O and Long O Sound โดยจัดการเรียนรู้แผนละ 1 คาบ จำนวนทั้งหมด 4 แผน

2) แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การทดสอบการตระหนักรู้หน่วยเสียงโดยผู้ทดสอบอ่านออกเสียงหน่วยเสียงของตัวอักษร ตอนที่ 2 การทดสอบการอ่านออกเสียงคำโดยมีคำที่กำหนดให้โดยผู้ทดสอบอ่านออกเสียงแต่ละเสียงและผสมอ่านเป็นคำ

3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิคส์ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) การจัดการเรียนรู้ 3) ประโยชน์ที่ได้รับ โดยใช้ลักษณะแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่ระดับที่ 1 พึงพอใจน้อยที่สุด ระดับที่ 2 พึงพอใจน้อย ระดับที่ 3 พึงพอใจปานกลาง ระดับที่ 4 พึงพอใจมาก และระดับที่ 5 พึงพอใจมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าทดสอบ t (t-test) ค่าความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการโรงเรียนจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากรในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน จากนั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิคส์แผนละ 1 คาบ จำนวนทั้งหมด 4 แผนหลังรวมเป็นระยะเวลา 1 เดือน จากจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 4 แผน ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนเรียนและปฏิบัติขั้นตอนเดียวกับการทดสอบก่อนเรียนจากนั้นให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิคส์ต่อมานำผลคะแนนของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนและผลคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิคส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิคส์อยู่ที่ระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์พัฒนาและส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่นักเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษรซึ่งตัวอักษรแต่ละตัวมีเสียงที่เฉพาะเจาะจงส่งผลให้นักเรียนสามารถถอดรหัสเสียงของตัวอักษรและผสมเสียงของตัวอักษรเหล่านั้นอ่านออกมาเป็นคำ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในการสอนเสียงจำเป็นต้องให้นักเรียนตระหนักรู้ในเสียงพยัญชนะก่อนเนื่องจากคำที่พบส่วนใหญ่จะเริ่มจากพยัญชนะ (Heilman, 1968) สอดคล้องกับ Fitzgerald, J.A. and Fitzgerald (1967) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในการสอนเสียงในรูปคำควรเริ่มต้นจากพยัญชนะต้น เสียงสระและเสียงพยัญชนะท้ายโดยให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรเป็นพื้นฐานก่อน จากนั้นเมื่อนักเรียนตระหนักรู้ในเสียง สามารถระบุเสียงได้ตรงกับตัวอักษรที่เห็นได้อย่างแม่นยำแล้วจึงจะทำการสอนทักษะการผสมเสียงเพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องต่อไป คณิงรัตน์ งามเกียรติขจร (2560) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นแนวทางการสอนที่เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรอย่างมีระบบแบบแผนโดยนักเรียนเรียนรู้ในการเชื่อมโยงเสียงระหว่างตัวอักษรหลายตัวเข้าด้วยกันเพื่อออกเสียงเป็นคำศัพท์อีกทั้งนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้แม้ว่าไม่คุ้นชินโดยการถอดรหัสตัวอักษรและสะกดคำด้วยการเปล่งเสียงออกมา (Paris, 2019; Spafford and Grosser, 2005) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารมี เขยวัดเกาะ และอโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง (2564) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยทำการทดลองและพบว่านักเรียนสามารถออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องรวมทั้งสามารถคาดเดาคำศัพท์ที่ไม่คุ้นชินโดยที่คำนั้นมีย่อประกอบของหน่วยเสียงคล้ายกับคำศัพท์ในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

อีกทั้งวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ทำให้นักเรียนสามารถระบุหรือแยกแยะหน่วยเสียงได้อย่างถูกต้องสามารถอ่านหรือเขียนตัวอักษรตามเสียงที่ได้ยินหรือเห็นตัวอักษรเนื่องจากนักเรียนมี

องค์ความรู้ด้านหน่วยเสียงของตัวอักษรซึ่งสอดคล้องกับนักวิชาการทางการสอนโฟนิกส์ที่ได้กล่าวไว้ (ก๊อ กพิสุทธิ์ และกัลยรัตน์ ชาววันดี, 2561; วรกานต์ ไสคะโน กนกกาญจน์ กิตติชาติเขาวลิต และพนาน้อย รอดชู, 2563) ประกอบกับ ดาวนิน ไทยศิลา (2562) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เริ่มต้นด้วยให้นักเรียนแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษก่อนที่จะอ่านเป็นคำและเมื่อนำหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษรนักเรียนจะสามารถอ่านเป็นคำได้อย่างง่ายดาย

จากการที่นักเรียนเชื่อมโยงเสียงไปสู่ตัวอักษรในทางกลับกันสามารถเชื่อมโยงตัวอักษรไปสู่เสียงจนใช้ได้อย่างอัตโนมัติส่งผลให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำได้อย่างคล่องแคล่ว (Brahmanand, 2008) สอดคล้องกับดวงรัตน์ แซ่จาง (2564) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านผสมคำภาษาอังกฤษและส่งเสริมความมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำซึ่งสอดคล้องกับณัฐพล สุริยมณฑล (2561) และ มลิวัล แสงซารี (2561) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้องโดยเริ่มจากการเรียนรู้หน่วยเสียง เมื่อนักเรียนเรียนรู้หน่วยเสียงของตัวอักษรในคำนักเรียนจะสามารถออกเสียงเป็นคำจากการนำเสียงแต่ละตัวอักษรมาผสมกันซึ่งวิธีการสอนรูปแบบนี้คือวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์สอดคล้องกับจิตานันท์ แพ่งงา และคนอื่น ๆ (2559) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์เป็นวิธีการที่มีความสำคัญโดยเป็นแนวทางให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำได้ซึ่งยังสอดคล้องกับบุญยวัจน์ วรรณคาม (2564) กล่าวว่า วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์เป็นวิธีการสอนที่นักเรียนถูกสอนให้รู้จักระบบของความสัมพันธ์ของหน่วยเสียงและตัวอักษร การเรียนอย่างเป็นระบบนี้ได้ถูกนำมาใช้จัดการเรียนรู้ให้แก่ให้นักเรียนได้เรียนรู้หน่วยเสียงพยัญชนะ สระ จากนั้นออกเสียงเป็นคำส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับบุญสม ทับสาย และคนอื่น ๆ (2560) ที่ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์มีความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนจากการที่นักเรียนได้รับวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ เริ่มจากการที่นักเรียนรับรู้หน่วยเสียงของตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรและออกเสียงหน่วยเสียงตามที่ได้ฟัง ขั้นตอนมานักเรียนทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับหน่วยเสียงโดยให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกับดูตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรที่ผู้สอนแสดงให้นักเรียนเห็น จากนั้นผสมหน่วยเสียงโดยเป็นขั้นที่ผู้สอนสาธิตและออกเสียงการผสมหน่วยเสียงให้เป็นคำและให้นักเรียนฝึกผสมหน่วยเสียงที่ได้ฟังให้เป็นคำเป็นลำดับต่อมาและ

อีกหนึ่งสาเหตุจากการที่ทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนเนื่องจากนักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ดังเห็นได้จากผลการวิจัยข้อที่ 2

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยเฉพาะด้านเนื้อหาที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด จากงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน เนื้อหาที่มีความชัดเจนทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนและนักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สอดคล้องกับพิมภรณ์ พวงชื่น (2563) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และมาลินี พุ่มมาลัย (2558) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) พบว่าการจัดเตรียมเนื้อหา กิจกรรมที่มีความชัดเจน เข้าใจง่าย ส่งผลให้นักเรียนได้รับความรู้และเกิดความสุขสนุกสนานในชั้นเรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้ งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สื่อที่หลากหลายทั้งคลิปเสียง คลิปวิดีโอที่ประกอบด้วยเพลงและท่าทาง บัตรคำ ประกอบกับการจัดกิจกรรมที่นักเรียนเกิดความสนุกสนานดังเช่น กิจกรรมเล่นเกมที่เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มหรือกิจกรรมค้นหาสินค้าในชีวิตประจำวันที่ขึ้นต้นด้วยหน่วยเสียงตัวอักษรต่าง ๆ ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สอดคล้องกับจิตานันท์ แทนงา และคนอื่น ๆ (2559) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนโฟนิกส์ที่ประกอบกับการมีสื่อ กิจกรรมที่น่าสนใจ อาทิเช่น การใช้เกม บัตรคำ หนังสือภาพจะช่วยส่งเสริมความรู้ความจำให้แก่แก่นักเรียนระยะยาวและกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนในการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อีกทั้งครูให้นักเรียนลงมือปฏิบัติในการทำกิจกรรมการอ่านออกเสียงให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านและได้ผลตอบรับจากครูผู้สอนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่องและปรับปรุงพัฒนาการอ่านของตนเองส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วและ

มีความมั่นใจในการอ่านของตนเองมากยิ่งขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ Loong and Aziz (2019) ที่ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างคล่องแคล่ว ด้านอัตราความคล่องแคล่วในการอ่านพบว่านักเรียนมีการพัฒนาเพิ่มสูงขึ้นจากการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ประกอบกับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนพบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิธีการสอนรูปแบบนี้เนื่องจากนักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงและนักเรียนมีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลินต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ถึงแม้ว่าช่วงระยะแรกจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาให้นักเรียนทำความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร การผสมคำต้องผ่านการฝึกให้บ่อยครั้งจนเกิดความคุ้นชินแต่วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่ยืนยันได้ว่านักเรียนจะมีทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้แตกฉานทางภาษา รักการอ่าน การค้นคว้าหาความรู้ซึ่งเป็นประโยชน์แก่นักเรียนได้ในอนาคต (อักษรเจริญทัศน์, 2563)

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์และวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในครั้งนี้ใช้ควบคู่กับวิธีการสอนแบบคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) เพื่อเป็นการฝึกออกเสียงโดยใช้คำที่มีสระและตัวสะกดเหมือนกันแต่ต่างกันที่พยัญชนะต้นหรือพยัญชนะต้นและสระเหมือนกันต่างกันว่าพยัญชนะท้ายเพื่อให้นักเรียนสามารถเห็นความแตกต่างของหน่วยเสียงและจดจำเสียงที่คู่เทียบเสียงนั้นต้องการเน้นเพื่อฝึกการออกเสียงให้ถูกต้องและอ่านผสมเป็นคำได้อย่างคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้นรวมถึงใช้การจับคู่ของคู่สระที่มีตัวสะกดที่แตกต่างกันแต่ออก

เสียงเหมือนกันเพื่อให้นักเรียนได้เห็นความหลากหลายของการออกเสียงที่สามารถมีเสียงเดียวกันได้ แม้จะสะกดแตกต่างกัน

2. ครูผู้สอนควรให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติจากการเรียนรู้ของนักเรียนทันที หลังจากนักเรียนปฏิบัติในการทำกิจกรรมที่ครูได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนเพื่อให้นักเรียน ได้รู้ข้อบกพร่องของตนเองและสามารถปรับปรุงพัฒนาในการอ่านครั้งต่อไปได้

3. การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ครูควรให้นักเรียนมีระยะเวลาในการจดจำเสียงตัวอักษรแต่ละตัวให้แม่นยำก่อนการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนอ่านแบบผสมคำ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์นักเรียน จากกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีความรู้ทางด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับเก่ง ระดับปานกลาง ระดับอ่อน ว่าสาเหตุใดจึงไม่สามารถอ่านออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษได้ ต่อมาหลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ให้นักเรียนตอบ แบบสอบถามโดยแสดงความคิดเห็นว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของ ตนเองอย่างไร

2. ผู้วิจัยอาจปรับประยุกต์ใช้วิธีการสอนโฟนิกส์โดยใช้วิธีการสอนคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) ควบคู่กับวิธีการสอนโฟนิกส์แบบเสียงพยัญชนะเริ่มต้นและเสียงส่วนท้าย (Onsets-Rime Phonics) เพื่อให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงเสียงอ่านผสมเป็นคำได้อย่างคล่องแคล่ว

3. ผู้วิจัยควรทำการวิจัยการอ่านออกเสียงที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น อาทิเช่น ตัวอักษรหนึ่งตัวสามารถอ่านออกเสียงได้หลายเสียงหรือตัวอักษรที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องออกเสียง เมื่อปรากฏอยู่ในคำเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสนเมื่ออ่านคำภาษาอังกฤษ

รายการอ้างอิง

- ก๊กอ พิสุทธิ์ และกัลยรัตน์ ชาววันดี. (2561). การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนต่างอวยพัฒนศึกษา. (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ) กรุงเทพฯ.
- กมลวรรณ นาคนนท์, ปรีชา สามัคคี, และไกรเดช ไกรสกุล. (2563). "รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," *วารสารบัณฑิตวิทยาลัยพิษณุพนธ์* 15,1: 1-10.
- กมลวรรณ สุขมาก. (2555). ผลของโปรแกรมการอ่านด้วยการเพิ่มการระลึกรู้ระบบเสียงและการสอนเสียงแบบโฟนิกส์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีปัญหาทางการอ่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) กรุงเทพฯ.
- กรมควบคุมโรค กองโรคไม่ติดต่อ. (2564). **รายงานผลการทบทวนสถานการณ์โรคโควิด-19 และมาตรการควบคุมป้องกันในระดับโลกและในประเทศไทย**. เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565 เข้าถึงได้จาก <https://tinyurl.com/yruk5d42>
- กรมวิชาการ. (2543). **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สาธิตลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (2542). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กัลยา รสสูงเนิน. (2548). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ที่มีต่อความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพุทธจักรวิทยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) กรุงเทพฯ.
- กาญจนพร รุจิโณม. (2559). "การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 English Teaching in the 21st Century," *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร* 7,2: 303-304.
- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2550). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ชนิษฐา คันธะวิชัย. (2557). **ไทย ชุด The Asean Way**. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊กส์.
- คณิงรัตน์ นามเกียรติขจร. (2560). บทเรียนโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร) นครปฐม.

- จากรุวรรณ ไม้เลี้ยง. (2562). "ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5," **วารสารลวาศรี วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี 3,1.**
- จากรุวัชร ภูมิพงศ์, ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์, และชนิดา มิตรนันท์. (2561). การศึกษาความสามารถอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเทคโนโลยีโลกเสมือนผสมผสานโลกจริง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) กรุงเทพฯ.
- จิตานันท์ แทนงา และคนอื่น ๆ. (2559). "THE USE OF PHONICS INSTRUCTION TO ENHANCE STUDENTS' READING ABILITY: A CASE STUDY OF GRADE 3 STUDENTS AT NAM YUEN SCHOOL, NAM YUEN DISTRICT, UBON RATCHATHANI PROVINCE," **International Journal of Research - GRANTHAALAYAH 4,10: 65-71.**
- จิตรลดา คนยี่น. (2550). การใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL – Plus เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี) อุดรธานี.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีการสอนปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร) นครปฐม.
- ฉลอง รัตนพงษ์. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทและแผนภูมิความหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร) นครปฐม.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2525). **จิตวิทยาการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉัตรปวีณ อัมภา. (2555). การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร) นครปฐม.
- ญาดา ช่อสูงเนิน. (2554). การคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบสร้างองค์ความรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) กรุงเทพฯ.
- ณัฐพล สุริยมณฑล. (2560). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 = Using phonics method to promote english pronunciation and vocabulary knowledge among grade 1 students. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) เชียงใหม่.

- ดวงพร พวงเพชร. (2541). การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านจากครอบครัวของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) กรุงเทพฯ.
- ดาวนิน ไทยศิลา. (2562). การพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร) พิษณุโลก.
- ดวงรัตน์ แซ่จง. (2564). "การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์," *วารสารพัฒนศิลป์วิชาการ* 5,2: 116-126.
- เตวิช เสวตไอยาราม. (2016). "กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีความสามารถต่างกัน," *วารสารญี่ปุ่นศึกษา* 33,2: 59-78.
- ถิรวัดน์ ต้นทนิส. (2550). "กระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษกับทฤษฎีพื้นฐานความรู้เดิม," *วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาและวัฒนธรรม* 29,ฉบับพิเศษ: 120-134.
- เถกิงกิจ แก้วเสนห์. (2542). *อ่านอย่างไรอ่านให้ดี*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ไทยโพสต์. (2563). "**ณัฐพล**" ย้ำจะเดินหน้าทำให้เด็กไทยสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ภายใน 3 ปี. เข้าถึงเมื่อ 4 พฤศจิกายน 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.thaipost.net/main/detail/53688>
- ธนศักดิ์ เมืองเจริญ อารีย์ ชื่นวัฒนา และอรทัย วารีสอาด. "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติบางกอกพัฒนา," *วารสารบรรณศาสตร์ มศว* 4,2: 15.
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ. (2549). *เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและพัฒนา*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นราธิป เอกสินธุ์. (2557). "การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA)," *Veridian E-Journal* 7,3.
- น้ำทิพย์ ขจรบุญ. (2553). การใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) เชียงใหม่.
- บรรดล สุขปิติ. (2547). *การประเมินและการสร้างแบบทดสอบ*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2549). *การสอนการอ่านภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.

- บัณฑิต อนุญาหงษ์. (2550). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการสอนอ่านภาษาอังกฤษเรื่องประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร) นครปฐม.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2545). **แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). **การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: B&B.
- บุญสม ทับสาย และคนอื่น ๆ. (2560). **การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3** เข้าถึงเมื่อ 3 มีนาคม 2566 เข้าถึงได้จาก http://pws.npru.ac.th/boonsom/system/20180214080546_dd70edcae4225ea27e9271be8b64ce32.pdf
- เบญจลลิต มนตรี และสิทธิพล อัจฉินทร์. (2563). "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading," **วารสารบัณฑิตศึกษา** 17,78: 139-147.
- ปกรณ ประจันบาน. (2552). **สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยและประเมิน (Advanced Statistics for Research and Evaluation)**. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประกาศิต สิทธิธิติกุล. (2557). "Theoretical Review of Phonics Instruction for Struggling/Beginning Readers of English," **PASAA** 48: 113-126.
- ปวีณสุดา ขยันการ. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร) นครปฐม.
- ปารมี เขยวัดเกาะ และอโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง. (2564). "การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2," **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์** 16,1.
- บุญยวัจน์ วรรณคาม. (2564). ผลของการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร) พิษณุโลก.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). **เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์**. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

- พิมพ์ภรณ์ พวงชื่น. (2563). "การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1," **วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล** 6,1: 19-29.
- โพสต์ทูเดย์. (2564). **ไทย รุ่งท่ายอาเซียน เป็นประเทศที่มีทักษะภาษาอังกฤษต่ำมาก 3 ปีซ้อน**. เข้าถึงเมื่อ 1 มกราคม 2564 เข้าถึงได้จาก https://today.line.me/th/v2/article/1DmrKwz?utm_source=keepshare
- มยุเรศ รัตนานิคม. (2542). **สัทศาสตร์กับการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ**. สกลนคร: ภาควิชาภาษาต่างประเทศ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- มลิวัล แสงขารี. (2561). "การใช้การสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง "Let's Learn English" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6," **วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์** 13,2: 107-118.
- มาริสา พันเปรม. (2561). การประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครสำนักงานเขตหนองแขม. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร) นครปฐม.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาลินี พุ่มมาลัย. (2558). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) เชียงใหม่.
- รัตตินันท์ ทูลศิริ และ นิธิตา อติภัทรนันท์. (2563). "การใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1," **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร** 22,4: 185-198.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรกานต์ โสคะโน กนกกาญจน์ กิตติชาติเชาวลิต และพนาน้อย รอดชู. (2563). "ผลของการใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2," **Journal of MCU Nakhondhat** 7,9: 236-249.
- วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร. (2553). **การสอนภาษาตามแนวภาษาศาสตร์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณิ โสสมประยูร. (2553). **เทคนิคการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วันเพ็ญ คุ่มดิษฐ. (2548). การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กออทิสติกโดยใช้เทคนิคการใช้สีสอนอ่านเป็นคำ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) กรุงเทพฯ.

- วาริน เชิญกลาง. (2559). "การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี," **วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์** 11,1: 81-90.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). **การวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชุดา ไอยรากลัญจนกุล. (2561). EFFECTS OF PHONICS INSTRUCTION ON READING ABILITY OF YOUNG THAI LEARNERS. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) กรุงเทพฯ.
- วิชญ์ ทรัพย์สมบัติ. (2562). **ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน** เข้าถึงเมื่อ 5 ธันวาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://tinyurl.com/ycxb7sd6>
- ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์. (2552). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) กรุงเทพฯ.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2553). **คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ: นวสาส์นการพิมพ์.
- สนิท สัตโยภาส. (2546). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น**. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). **การวัดผลการศึกษา**. กทม: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2548). **กลเม็ดการอ่านให้เก่ง**. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- สมยศ เม่นแย้ม. (2548). **คู่มือครูไทยสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2549). **แนวทางการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์กระทรวงศึกษาธิการ 2549 ปีแห่งการปฏิรูปการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). **ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 / สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2563). **ศธ.สั่งสถานศึกษาทั่วประเทศทั้งรัฐและเอกชน ปิดเรียน ด้วยเหตุพิเศษป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19**. เข้าถึงเมื่อ 17 มีนาคม 2565 เข้าถึงได้จาก <https://tinyurl.com/38kecuw8>

- สุธาวิ วิวัฒน์กสิกิจ. (2561). การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำร่วมกับแบบเทียบเคียงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 *Implementing Synthetic Phonics and Analogic Phonics Instruction to Enhance English Word Reading Ability of Grade 4 Students*. เข้าถึงเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2565 เข้าถึงได้จาก http://pws.npru.ac.th/boonsom/system/20180624231627_8a7260198ad424839063d3a214dab561.pdf
- สุนันทา ไพรินทร์. (2554). การใช้เอกสารจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) กรุงเทพฯ.
- สุปรมา ลีลามณี. (2553). ศึกษาความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi - Sensory Approach). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) กรุงเทพฯ.
- สุมาลี จอดนอก. (2551). "การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำด้วยเทคนิคการใช้รูปภาพช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนบ้านดงเค็ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 3," *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* 2,1: 63-72.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หทัยรัตน์ ศรีวรรณไพศาล. (2550). พฤติกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในจังหวัดนนทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล) กรุงเทพฯ.
- อดิศักดิ์ ย่อมเยาว์. (2561). "ปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางและโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดเชียงราย," *สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี* 23,2: 56-66.
- อักษรเจริญทัศน์. (2563). *โฟนิกส์สำคัญอย่างไรทำไมต้องเรียน*. เข้าถึงเมื่อ 2 มกราคม 2566 เข้าถึงได้จาก <https://www.aksorn.com/aksorn-phonics>.
- อัยวัฒน์ ม่วงเสาร์. (2561). การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ประกอบแบบฝึกเริ่มทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) มหาสารคาม.

- อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์. (2552). กรณีศึกษาพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) กรุงเทพฯ.
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). **บทบาทของคลินิกหม่อภาษาอังกฤษในการแก้อาการภาษาอังกฤษบกพร่อง (dyslexia) ของคนไทยตามทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการฝึกทักษะถอดรหัสเสียงภาษาอังกฤษ (Phonemic awareness & Phonics) เพื่อวางพื้นฐานในการอ่าน.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2564 เข้าถึงได้จาก <https://tinyurl.com/bdhwmjms>
- อุบลวรรณ ปรงวนิพนธ์. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการอ่านให้คล่องสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร) นครปฐม.
- เอมมิกา วัชรสุทธิพงศ์. (2561). "การพยากรณ์ประสิทธิผลการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3," **GRADUATE STUDIES JOURNAL** 15,68: 184-194.
- Aebersold, A. J., and Field, L. M. (1997). **From reader to reading teacher: Issues and strategies for second language classrooms.** New York: Cambridge University Press.
- Alderson, J. C. (2000). **Assessing reading.** UK: Cambridge University Press.
- Alenazi, S. O. (2018). "Spelling Difficulties Faced by Arab Learners of English as a Foreign Language," **Arab World English Journal** 9,2: 118-126.
- Anthony, A. Y., and Said, M. E. N. (2019). "The Effect of Synthetic Phonics on ESL Pupils' Phonological Awareness " **International Journal of New Technology and Research** 5,7: 92-97.
- Ariati, P. P. N., Padmadewi, N. N., and Suarnajaya, W. I. (2018). **Jolly phonics: effective strategy for enhancing children english literacy.** accessed January 2, 2022, available from <https://doi.org/10.1051/shsconf/20184200032>
- Armbruster, B. B., Lehr, F., and Osborn, J. (2009). **Put reading first: The research building blocks of reading instruction : kindergarten through grade 3.** accessed December 1, 2021, available from <https://lincs.ed.gov/publications/pdf/PRFbooklet.pdf>
- Bald, J. (2007). **Using Phonics to Teach Reading & Spelling.** London: SAGE Publications.

- Beishline, L. M. (2020). **BEGINNING READING: A COMPARATIVE STUDY OF BEGINNING READING PHONICS PROGRAMS.** (Doctoral dissertation, Seton Hall University)
- Blevins, W. (2020). **Phonics Assessment.** accessed February 3, 2022, available from https://f.hubspotusercontent40.net/hubfs/95641/Phonics_Assessment.pdf
- Brahmanand, S. (2008). **Teaching Dyslexic Children.** accessed March 1, 2023, available from <https://sbp-pushpa.blogspot.com/2007/12/teaching-dyslexic-children.html>
- Brand, M. (2004). **Word savvy: integrating vocabulary, spelling and word study.** Portland, ME: Stenhouse.
- Callinan, C., and Zee, v. d. E. (2010). **A comparative study of two methods of synthetic phonics instruction for learning how to read: Jolly Phonics and THRASS.** accessed January 2, 2022, available from <https://www.researchgate.net/publication/232175454>
- Cambridge University Press. (2020). **Phonics and Literacy instruction for young learners in EFL.** accessed January 3, 2022, available from https://www.cambridge.org/gb/files/8915/8687/2095/CambridgePapers_In_ELT-Phonics_Literacy_minipaper_ONLINE.pdf
- Crockton, L. (2010). **The Benefits of Reading Aloud to Children in Grades 5 and 6.** accessed October 3, 2021, available from https://fisherpub.sjf.edu/education_ETD_masters/49/
- Cunningham, M. P., and Allington, R. (2007). **Classrooms That Work: They Can All Read and Write.** New York: Pearson Education.
- Cunningham, M. P., and Cunningham, W. J. (1992). "Making Words: Enhancing the Invented Spelling-Decoding Connection," **The Reading Teacher** 46,2: 106-115.
- Davies, A., and Ritchie, D. (2003). **Teaching THRASS Whole Picture KeyWord Phonics: The Essential Guide TO progression and Assessment for ALL Teachers of English.** Chester: THRASS.
- Debat, V. d. E. (2006). "Applying Current Approaches to the Teaching of Reading," **English teaching forum** 44,1: 8-15.
- Donoghue, R. M. (2009). **Language arts: Integrating skills for classroom teaching.** Sage: California.

- Education Bureau. (2022). **Phonics in Action - Facilitator's Guide**. accessed 5 December 2021, available from https://www.edb.gov.hk/en/curriculum-development/kla/eng-edu/references/resources/Phonics%20in%20Action/phonics_in_action.html
- Ehri, C. L. (2003). **Systematic Phonics Instruction: Findings of the National Reading Panel**. accessed December 1, 2021, available from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED479646.pdf>
- Ehri, C. L. (2005). "Learning to Read Words: Theory, Findings, and Issues," **SCIENTIFIC STUDIES OF READING** 9,2: 167-188.
- Ehri, C. L., and others. (2001). "Systematic Phonics Instruction Helps Students Learn to Read: Evidence from the National Reading Panel's Meta-Analysis," **Review of Educational Research** 71,3: 393-447.
- Farokhbakht, L., and Nejadansari, D. (2015). "The effect of using synthetic multisensory phonics in teaching literacy on EFL young learners' literacy learning " **International Journal of Research Studies in Education** 4,4: 39-52.
- Farris, J. P., Fuhler, J. C., and Walther, P. M. (2004). **Teaching Reading: A Balanced Approach For Today's Classrooms**. Boston: McGraw-Hill.
- Fitzgerald, A. J., and Fitzgerald, G. P. (1967). **Fundamentals of Reading Instruction**. America: Bruce Publishing, Milwaukee, WI.
- Graaff, d. S., and others. (2009). "Benefits of systematic phonics instruction," **Scientific Studies of Reading** 13,4: 318-333.
- Güler, Y. C. (2013). "Is Teacher's Reading Aloud an Effective Strategy or not? ," **ELT Research Journal** 2,4: 167-175.
- Hazzard, K. (2016). The Effects of Read Alouds on Student Comprehension. (Master's thesis, St. John Fisher College) New York.
- Heilman, W. A. (1968). Phonics in Proper Perspective. In: CE Merrill.
- Hocanson, D. C. (2019). THE UTILIZATION OF MUSIC TO TEACH PHONICS IN KINDERGARTEN: A MULTIPLE CASE STUDY. (Doctoral dissertation, Liberty University)
- Huang, L. (2010). "Reading Aloud in the Foreign Language Teaching," **Asian Social Science** 6,4: 148-150.
- Hughes, M. J. (1972). **Phonics and The Teaching of Reading**. London: Evans Brothers.

- International Literacy Association. (2018). **Explaining Phonics Instruction An Educator's Guide**. accessed September 29, 2021, available from <https://shorturl.at/bdkqy>
- Jamaludin, A. K., and others. (2015). "The effectiveness of synthetic phonics in the development of early reading skills among struggling young ESL readers," **School Effectiveness and School Improvement** 27,3: 1-16.
- Johnston, V. (2015). "The Power of the Read Aloud in the Age of the Common Core," **The Open Communication Journal** 9,1: 34-38.
- Kalb, G., and Ours, C. v. J. (2014). "Reading to young children: A head-start in life?," **Economics of Education Review** 40: 1-24.
- Konza, D. (2010). **Understanding the Reading Process**. accessed December 12, 2021, available from https://www.ecu.edu.au/__data/assets/pdf_file/0009/663696/SA-DECS_-Understanding-the-Reading-Process.pdf
- Lewis, M., and Ellis, S. (2006). **Introduction Phonics: the wider picture**. London: SAGE.
- Loong, C. S., and Aziz, A. A. (2019). "The Effectiveness of Synthetic Phonics in Developing Reading Fluency among Year 2 Intermediate Pupils," **International Journal of Innovative Research and Development** 8,12: 131-140.
- Monarisa, A. (2015). "TEACHING READING COMPREHENSION THROUGH THE INTERACTIVE TECHNIQUE," **Journal of Linguistics and Language Teaching** 2,1: 29-37.
- Mullins, A. K. (2013). **An Analysis of the Phonics Dance in a Semi-Rural Midwestern Elementary School**. accessed July 3 , 2021 , available from http://rave.ohiolink.edu/etdc/view?acc_num=toledo1370199535
- National Early Literacy Panel (U.S.), and National Center for Family Literacy (U.S.). (2008). **Developing early literacy : report of the National Early Literacy Panel**. National Institute for Literacy.
- National Reading Panel. (2000). **Teaching Children to Read : An Evidence-Based Assessment of the Scientific Research Literature on Reading and Its Implications for Reading Instruction**. accessed August 3, 2021, available from <https://www.nichd.nih.gov/publications/pubs/nrp/smallbook>
- NSW Centre for Education Statistics and Evaluation. (2017). **Effective reading instruction in the early years of school: A Literature Review**. accessed July 14, 2021,

available from <https://www.cese.nsw.gov.au/publications-filter/literature-review-effective-reading-instruction-in-the-early-years-of-school>

NSW Department of Education and Training Learning and Development. (2009). **Literacy teaching guide: Phonics**. accessed March 21, 2021, available from https://newcastleearlycareerteachers.files.wordpress.com/2013/02/guide_phonics.pdf

Nunan, D. (2003). **Practical English Language Teaching**. New York: McGraw Hill.

Oczkus, L. (2011). **Literacy Survival Tips for New Teachers!** accessed July 3, 2021, available from <https://anyflip.com/mjhy/bzbx/basic>

Papp, S. (2020). **Phonics and Literacy instruction for young learners in EFL. Part of the Cambridge papers in ELT series**. accessed July 14, 2021, available from https://www.cambridge.org/gb/files/8915/8687/2095/CambridgePapers_In_ELTPhonics_Literacy_minipaper_ONLINE.pdf

Paris, S. A. (2019). "Phonics Approach in Teaching Reading," **International Journal of Multicultural and Multireligious Understanding** 6,3: 204-210.

Powers, E. J. (2008). The Effectiveness of Phonemic Awareness on Struggling Readers. (Master's thesis, University of New York College at Brockport)

Primary National Strategy. (2007). **Letters and sounds: Principles and practice of high quality phonics**. Department for Education and Skills. accessed December 5, 2021, available from https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/190599/Letters_and_Sounds_-_DFES-00281-2007.pdf

Putri, R. N. R., and Hateem, Z. (2020). "Synthetic Phonics on the Development of Reading Aloud," **Roefika** 5,5: 43-49.

Reeb, K. (2011). Phonics Strategies and Letter-Sound Acquisition Knowledge (Master in Literacy Education St. John Fisher College)

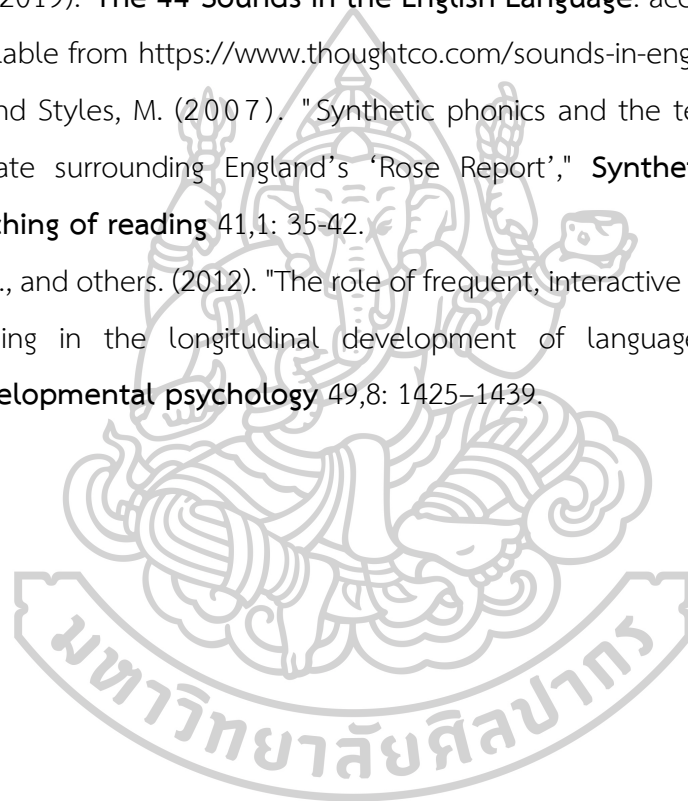
Reithaug, D. (2002). **Orchestrating Success in Reading**: Stirling Head Enterprises.

Reutzel, R. D., and Cooter, B. R. (2000). **Teaching Children to Read: Putting the Pieces Together**. NJ: Merrill.

Rose, J. (2006). **Independent review of the teaching of early reading**. accessed July 12, 2021, available from www.teachernet.gov.uk/publications

- Rubin, D. (1993). **A Practical Approach to Teaching Reading**. Boston: Allyn and Bacon.
- Ruddell, B. R. (2001). **Teaching Children to Read and Write**. Boston: Allyn and Bacon.
- Sanders, M. (2001). **Understanding Dyslexia and The Reading Process: A Guide for Educators and Parents**. Boston: Allyn and Baco.
- Sangkala, I. (2014). **APPROACHES IN LANGUAGE TESTING Sub-topic: Constructing Test / Kind of Test**. accessed August 7, 2021, available from <https://shorturl.at/aoyQS>
- Sherblom, A. S., Marshall, C. J., and Sherblom, C. J. (2006). "The relationship between school climate and Math & reading achievement," **Journal of Research in Character Education** 4,1-2: 19-31.
- Spafford, A. C., and Grosser, S. G. (2005). **Dyslexia and Reading Difficulties : Research and Resource Guide for Working with All Struggling Readers**. Boston: Pearson Education.
- Stahl, A. S., Duffy-Hester, M. A., and Stahl, A. D. K. (1998). "Everything You Wanted to Know about Phonics (but Were Afraid to Ask)," **Reading Research Quarterly** 33,3: 338-355.
- Standards and Testing Agency. (2017). **Assessment framework for the development of the Year 1 phonics screening check**. accessed July 20, 2021, available from https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/628842/Y1_Phonics_assessment_framework_PDFA_V3.pdf
- Strout, T. M. (2008). **RELATIONSHIPS AMONG TEACHERS' PHONEMIC AWARENESS KNOWLEDGE AND SKILLS AND THEIR STUDENTS' EMERGENT LITERACY GROWTH**. (Doctoral dissertation, THE UNIVERSITY OF FLORIDA)
- Swanson, E., and others. (2011). "A Synthesis of Read-Aloud Interventions on Early Reading Outcomes Among Preschool Through Third Graders at Risk for Reading Difficulties," **Journal of Learning Disabilities** 44,3: 258-275.
- Temple, D. J., and Snow, E. C. (2003). **Learning words from books**. New York: Routledge.
- Texas Education Agency. (2002). **GUIDELINES FOR EXAMININNG PHONICS & WORD RECOGNITION PROGRAMS**. accessed July 27, 2021, available from <https://buildingrti.utexas.org/sites/default/files/booklets/redbk3.pdf>

- Toprak, L. E., and Almacioğlu, G. (2009). "Three Reading Phases and Their Applications in the Teaching of English as a Foreign Language in Reading Classes with Young Learners," **Journal of Language and Linguistic Studies** 5,1: 20-36.
- Umezina, N. R. (2018). "EFFECT OF JOLLY PHONICS ON PRIMARY SCHOOL PUPILS ACHIEVEMENT ON READING AND SPELLING SKILLS IN ANAMBRA STATE," **European Journal of Research and Reflection in Educational Sciences** 6,6: 19-26.
- Vacca, A. J., and others. (2018). **Reading and Learning to Read**. Boston: Pearson.
- Watson, S. (2019). **The 44 Sounds in the English Language**. accessed March 21, 2021, available from <https://www.thoughtco.com/sounds-in-english-language-3111166>
- Wyse, D., and Styles, M. (2007). "Synthetic phonics and the teaching of reading: the debate surrounding England's 'Rose Report'," **Synthetic phonics and the teaching of reading** 41,1: 35-42.
- Zucker, A. T., and others. (2012). "The role of frequent, interactive prekindergarten shared reading in the longitudinal development of language and literacy skills," **Developmental psychology** 49,8: 1425-1439.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางวรรณฯ สกฤตวัฒน์	ข้าราชการบำนาญสอนวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนวิสุทธรังษี
2. นางระพีพรรณ เจริญทัศน์ศิริ	ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์
3. นางกัญญากร เหลืองสุดใจชื่น	ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์

ที่ อว 8606 (ขค) / 1864

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

21 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางวรรณภา สกุตวิริยะ

ด้วย นางสาวปภาพิณฑน์ นิยมพันธ์ รหัสประจำตัว 630620103 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการใช้วิธีการสอน แบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากซู้)

ผู้อำนวยการแทนรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ที่ ฮว 8606 (วค) 4862

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

21 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางระพีพรรณ เจริญทัศน์ศิริ

ด้วย นางสาวปลาพิณท์ นิยมพันธ์ รหัสประจำตัว 630620103 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการใช้วิธีการสอน แบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากชัย)

ผู้อำนวยการแทนรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ที่ อว 86066/4863

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

21 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางกันยากร เหลืองสุดใจชื่น

ด้วย นางสาวปลาพิณท์ นิยมพันธ์ รหัสประจำตัว 630620103 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการใช้วิธีการสอน
แบบ โฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจ
คุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากชัย)

ผู้อำนวยการแทนรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ที่ อว 8606 (ทช) 4866

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

21 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอลดลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองเสือ

ด้วย นางสาวปภาทินท์ นิชมพันธ์ รหัสประจำตัว 630620103 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการใช้วิธีการสอน
แบบ โฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 " มีความประสงค์จะขอ
ทดลองเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากสู้อย)

ผู้อำนวยการแทนรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ที่ อว 8606 4866

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

21 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดหนองเสือ

ด้วย นางสาวปภาพันธ์ นียมพันธ์ รหัสประจำตัว 630620103 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการใช้วิธีการสอน
แบบโฟนิคส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 " มีความประสงค์จะขอ
เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

ผู้อำนวยการแทนรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

แบบประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Consonant Sounds

ที่	รายการประเมิน	คนที่	คนที่	คนที่	IOC	แปลผล
		1	2	3		
		5	5	5		
1	ด้านเนื้อหา					
	1.1 เนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	1.3 เนื้อหาสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
	2.1 กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	2.2 กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	2.3 กิจกรรมสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	ด้านการวัดและประเมินผล					
	3.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	3.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	3.3 การวัดและประเมินเหมาะสมกับนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4	ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้					
	4.1 สื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	4.2 สื่อมีความสอดคล้องกับกิจกรรม	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	4.3 สื่อมีความเหมาะสมกับนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 The Short A Sound and Long A
Sound

ที่	รายการประเมิน	คนที่	คนที่	คนที่	IOC	แปลผล
		1	2	3		
		5	5	5		
1	ด้านเนื้อหา					
	1.1 เนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	1.3 เนื้อหาสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
	2.1 กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	2.2 กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	2.3 กิจกรรมสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	ด้านการวัดและประเมินผล					
	3.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	3.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	3.3 การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4	ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้					
	4.1 สื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	4.2 สื่อมีความสอดคล้องกับกิจกรรม	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	4.3 สื่อมีความเหมาะสมกับนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 The Short E and Long E Sound

ที่	รายการประเมิน	คนที่	คนที่	คนที่	IOC	แปลผล
		1	2	3		
		5	5	5		
1	ด้านเนื้อหา					
	1.1 เนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	1.3 เนื้อหาสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
	2.1 กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	2.2 กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	2.3 กิจกรรมสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	ด้านการวัดและประเมินผล					
	3.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	3.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	3.3 การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4	ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้					
	4.1 สื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	4.2 สื่อมีความสอดคล้องกับกิจกรรม	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	4.3 สื่อมีความเหมาะสมกับนักเรียน	5	4	4	4.33	เหมาะสมมากที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 The Short O and Long O Sound

ที่	รายการประเมิน	คนที่	คนที่	คนที่	IOC	แปลผล
		1	2	3		
		5	5	5		
1	ด้านเนื้อหา					
	1.1 เนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	1.2 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	1.3 เนื้อหาสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
	2.1 กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	2.2 กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	2.3 กิจกรรมสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	ด้านการวัดและประเมินผล					
	3.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	3.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	3.3 การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4	ด้านสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้					
	4.1 สื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	4.2 สื่อมีความสอดคล้องกับกิจกรรม	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	4.3 สื่อมีความเหมาะสมกับนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลรวมของ คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	ผลรวม ของ คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา	IOC	ผลการ พิจารณา
24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ผลการหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำ
ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ข้อสอบ ข้อที่	ค่า P	ค่า R	คุณภาพ	ข้อสอบ ข้อที่	ค่า P	ค่า R	คุณภาพ
1	0.67	0.67	ใช้ได้	21	0.50	1	ใช้ได้
2	0.50	0.67	ใช้ได้	22	0.50	0.67	ใช้ได้
3	0.67	0.67	ใช้ได้	23	0.17	0.33	ใช้ไม่ได้
4	0.67	0.67	ใช้ได้	24	0.58	0.83	ใช้ได้
5	0.67	0.67	ใช้ได้	25	0.50	1	ใช้ได้
6	0.67	0.67	ใช้ได้	26	0.50	0.67	ใช้ได้
7	0.42	0.50	ใช้ได้	27	0.33	0.67	ใช้ได้
8	0.42	0.50	ใช้ได้	28	0.42	0.83	ใช้ได้
9	0.25	0.17	ใช้ไม่ได้	29	0.17	0.33	ใช้ไม่ได้
10	0.67	0.67	ใช้ได้	30	0.42	0.83	ใช้ได้
11	0.67	0.67	ใช้ได้	31	0.25	0.50	ใช้ได้
12	0.75	0.50	ใช้ได้	32	0.25	0.50	ใช้ได้
13	0.67	0.67	ใช้ได้	33	0.25	0.50	ใช้ได้
14	0.75	0.50	ใช้ได้	34	0.25	0.50	ใช้ได้
15	0.50	0.67	ใช้ได้	35	0.17	0.33	ใช้ไม่ได้
16	0.75	0.50	ใช้ได้	36	0	0	ใช้ไม่ได้
17	0.67	0.33	ใช้ได้	37	0.25	0.50	ใช้ได้
18	0.75	0.50	ใช้ได้	38	0.25	0.50	ใช้ได้
19	0.67	0.67	ใช้ได้	39	0.25	0.50	ใช้ได้
20	0.50	0.33	ใช้ได้	40	0	0	ใช้ไม่ได้

แบบประเมินความเหมาะสมแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอน

แบบโฟนิคส์

ที่	รายการประเมิน	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	\bar{x}	S.D.	แปลผล
		5	5	5			
1	เนื้อหาที่เรียนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	กิจกรรมที่ครูจัดน่าสนใจ	5	1	5	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
3	ได้ลงมือปฏิบัติ	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4	ชอบวิธีการสอนนี้	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5	สื่อที่ครูใช้มีความหลากหลาย	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
6	สนุกสนานขณะทำกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
7	แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับวัย	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
8	นักเรียนมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำ	5	5	4	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
9	วิธีการสอนนี้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
10	นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	5	4	4	4.33	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
					4.87	0.14	

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์

Lesson Plan

Teacher: Papapin Niyompun

Class: Grade 3

Unit: Have a nice day!

Strand: Language for Communication

Topic: Consonant Sounds

Time: 50 minutes

Standard: Standard FL.1.1 Understanding of and capacity to interpret what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning

Indicator: Standard FL.1.1 P3/2 Pronounce and spell words; accurately read aloud groups of words, sentences and simple chants by observing the principles of reading.

Standard FL.1.1 P3/3 Choose/ specify the images or symbols corresponding to the meanings of groups of words and sentences heard.

Standard FL.1.1 P3/4 Answer questions from listening to or reading sentences, dialogues or simple tales.

Terminal Objective: To identify consonant sounds related to consonant letters

Enabling Objectives:

Information/Motivation

To recite consonant sounds by guessing words game

Input/Control

To memorize consonant sounds by using audio and pictures

Focus/Working

To identify consonant sound related to consonant letters

Transfer/Application

To collaborate consonant sounds from goods in their daily life.

Teacher's Personal Aim: To promote students identifying consonant sounds

To motivate students participating actively in classroom

Expected Behaviors: Students be able to identify consonant sounds related to consonant letters

- Language components:** 1. Pronunciation: /b/ /c/ /d/ /f/ /g/ /h/ /j/ /k/ /l/ /m/ /n/ /p/ /q/ /r/ /s/ /t/ /v/ /w/ /x/ /y/ /z/
2. Functions: pronouncing initial sounds
3. Skills: Listening
4. Sub - skills: Speaking

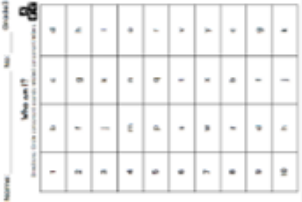
Materials: Flash cards, Video, Finding Me Game

Phase	Content and Procedures	Class organization Interaction**	Teaching aid
Information/Motivation (10 mins)	<p>Activity: Guessing Words</p> <p>Activate students' background knowledge about consonant sounds by giving students to identify pictures related to consonants sounds</p>	GW	Flash cards

Phase	Content and Procedures	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>Instructions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Have students group of four. 2. Have students get the pictures consisting of basket, carrot, doctor, finger, guitar, honey, and jeans. <ol style="list-style-type: none"> 3. Each team listens to an initial sound in each word (/b/ basket, /c/ carrot, /d/ doctor, /f/ finger, /g/ guitar, /h/ honey, /j/ jeans) and let them show pictures to her. 4. The team that shows the corrected pictures will get a point. Then, the team that gets highest scores will be the winner. 		

Phase	Content and Procedures	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>Expected response from Ss: Students participate this activity and have background knowledge.</p> <p>Anticipated problem(s): Students don't have background knowledge.</p>		
<p>Input/Control (20 mins)</p>	<p>Activity 1: Listen Carefully</p> <p>Instruction: Listen consonant sounds from the video</p> <p>Activity 2: Pictures telling consonant sounds</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Have students look at the worksheet consisting of consonant letters. 2. Let students focus on pointing and reading aloud of consonant sounds related to consonant letters by listening to each sound. 3. Say the sounds of each consonant to students again and let them point and pronounce each sound. 	T- Ss	<ol style="list-style-type: none"> 1. Audio 2. Worksheet

Phase	Content and Procedures	Class organization Interaction**	Teaching aid
<p>Practice (10 mins)</p>	 <p>Activity 1: Instruction: Counting Consonant Have students skim consonant letters and teacher asking questions as shown below: Question: How many consonants are there in this paper? Answer: 29 consonants</p>	T-Ss	1. Worksheet

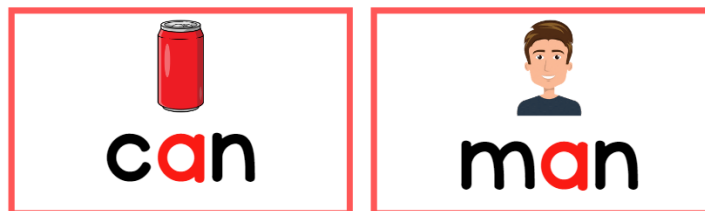
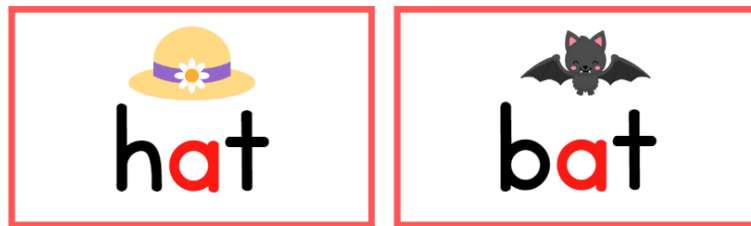
Phase	Content and Procedures	Class organization Interaction**	Teaching aid
	<p>Activity 2: Who am I?</p> <p>Instruction: Circle consonant sounds related to consonant letters.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Give and show the worksheet to students. 2. Name consonant sounds and let them circle consonant letters correctly. 		

Phase	Content and Procedures	Class organization Interaction **	Teaching aid
Production (10 mins)	<p>Activity: Finding Goods</p> <p>Instructions: Finding goods related to consonant sound.</p> <p>1. Get students to find and survey the name of goods that the teacher sets them in the classroom including Alfie, Pocky, Toro, Hanami, Kitkat, Collon, Sunsilks, Dove, Rejoice and Lux.</p> <p>2. Get students to read aloud an initial sound of goods from their finding.</p> 	Ss	Worksheet

Evaluation

List	Rank of language ability				
	5	4	3	2	1
Attitude					
Cheerfully and confidently participate	Read aloud an initial sound correctly 10 sounds	Read aloud an initial sound correctly between 8-9 sounds	Read aloud an initial sound correctly between 7-6 sounds	Read aloud an initial sound correctly 5 sounds	Read aloud an initial sound correctly lower than 5 sounds
Finishful participate	Find the name of goods 10 brands	Find the name of goods between 8-9 brands	Find the name of goods between 7-6 brands	Find the name of goods 5 brands	Find the name of goods lower than 5 brands
Participate with shyness					
Participate with unwillingness					

Flash Card

คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

หมวดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หมวด A-Z

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย
1	ant	น.	มด
2	apple	น.	แอปเปิ้ล
3	bag	น.	กระเป๋ายกมือ
4	ball	น.	ลูกบอล
5	banana	น.	กล้วย
6	bat	น.	ค้างคาว
7	bean	น.	ต้นถั่ว, ถั่ว
8	bear	น.	หมี
9	bee	น.	ผึ้ง
10	big	adj.	ใหญ่
11	bin	น.	ถังขยะ
12	bird	น.	นก
13	birthday	น.	วันเกิด
14	book	น.	หนังสือ
15	box	น.	กล่อง
16	boy	น.	เด็กผู้ชาย
17	bread	น.	ขนมปัง
18	broom	น.	ไม้กวาด
19	brother	น.	พี่ชาย, น้องชาย
20	bus	น.	รถประจำทาง
21	cake	น.	ขนมเค้ก
22	candle	น.	เทียนไข
23	car	น.	รถยนต์
24	cat	น.	แมว
25	chair	น.	เก้าอี้
26	class	น.	ชั้นเรียน
27	close	v.	ปิด

หมวดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หมวด A-Z

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย
1	again	adv.	อีกครั้ง
2	alphabet	น.	พยางค์
3	animal	น.	สัตว์
4	answer	น.	การตอบคำถาม, คำตอบ
5	arm	น.	แขน
6	artist	น.	ศิลปิน
7	ask	v.	ถาม
8	aunt	น.	ป้า
9	bakery	น.	ร้านขายขนม
10	balloon	น.	ลูกโป่ง
11	bank	น.	ธนาคาร
12	bed	น.	เตียงนอน
13	board	น.	กระดาน
14	boat	น.	เรือ
15	boots	น.	รองเท้าบูทหรือรองเท้า
16	bottle	น.	ขวด
17	bowl	น.	ชาม
18	butterfly	น.	ผีเสื้อ
19	can	n., v.	กระป๋อง, สามารถ
20	candy	น.	ลูกอม
21	cap	น.	หมวกแก๊ป
22	card	น.	บัตรช่วยพรร
23	chant	น.	บทสวดหรือบทเพลง
24	chat	v.	คุยเล่น
25	check	v., n.	ตรวจสอบ, การตรวจสอบ
26	cheese	น.	เนยแข็ง
27	cherry	น.	ผลเชอร์รี่
28	chicken	น.	ไก่, เนื้อไก่
29	children	น.	เด็กหลายคน

English Language Institute คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษา

หมวดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หมวด A-Z

ลำดับที่	คำศัพท์	ประเภทคำศัพท์	ความหมาย
1	act	น.	การแสดง, การกระทำ
2	air	น.	อากาศ
3	airplane	น.	เครื่องบิน
4	around	adv.	โดยรอบ, รอบด้าน
5	art	น.	ศิลปะ
6	basket	น.	ตะกร้า
7	bathroom	น.	ห้องน้ำ
8	beautiful	adj.	สวย
9	bedroom	น.	ห้องนอน
10	beef	น.	เนื้อวัว
11	bell	น.	กระดิ่ง, ระฆัง
12	bicycle	น.	รถจักรยาน
13	bike	น.	รถจักรยาน
14	blackboard	น.	กระดานดำ
15	blank	adj.	ว่าง, ว่างเปล่า
16	body	น.	ร่างกาย
17	bookcase	น.	ชั้นหนังสือ
18	borrow	v.	ยืม
19	bottom	น.	ก้น
20	breakfast	น.	อาหารเช้า
21	bug	น.	แมลงปีกแข็ง
22	buy	v.	ซื้อ
23	cabbage	น.	กะหล่ำปลี
24	carrot	น.	แครอท
25	castle	น.	ปราสาท
26	chalk	น.	ชอล์ก
27	chance	น.	โอกาส, โชค
28	change	v.	เปลี่ยน, เลี้ยว

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

หลังการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

คำชี้แจง

แบบทดสอบฉบับนี้ประกอบด้วย 2 ตอน ดังต่อไปนี้ ตอนที่ 1 การทดสอบการตระหนักรู้หน่วยเสียง จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 การทดสอบการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 15 ข้อ รวมทั้งหมด 20 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 20 นาที

ตอนที่ 1 การทดสอบการตระหนักรู้หน่วยเสียง

Part 1: Letter Sound Identification Test

คำสั่ง ออกเสียงตัวอักษรที่สอดคล้องกับตัวอักษร (5 ข้อ 5 คะแนน)

Instructions: pronounce the letter sound corresponding the letter (5 items, 5 points)

1. b
2. t
3. h
4. f
5. d

ตอนที่ 2 การทดสอบการอ่านออกเสียงคำ

Part 2: Decoding and Blending Test

คำสั่ง ออกเสียงแต่ละเสียงและผสมเสียงของคำต่อไปนี้ (5 ข้อ 5 คะแนน)

Instructions: Say each sound and blend it into a word (15 items, 15 points)

6. fan	11. feet	16. rat
7. bee	12. fat	17. yet
8. mat	13. hop	18. bot
9. top	14. bad	19. teen
10. bet	15. can	20. fog

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ซึ่งจะนำผลมาวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการสอนต่อไป

2. แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 10 ข้อ โดยแบ่งเป็น 5 ระดับความพึงพอใจซึ่งกำหนดค่าระดับของข้อความในแบบสอบถาม 5 ระดับ มีรายละเอียดดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนมากที่สุด

ที่	รายการ	5 	4 	3 	2 	1
1	เนื้อหาที่เรียนเข้าใจง่าย					
2	กิจกรรมที่ครูจัดน่าสนใจ					
3	ได้ลงมือปฏิบัติ					
4	ชอบวิธีการสอนนี้					
5	สื่อที่ครูใช้มีความหลากหลาย					
6	สนุกสนานขณะทำกิจกรรม					
7	แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับวัย					
8	นักเรียนมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำ					
9	วิธีการสอนนี้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ					
10	นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ปภาพิณฑ์ นิยมพันธ์
วัน เดือน ปี เกิด	13 กรกฎาคม 2536
สถานที่เกิด	จังหวัดกาญจนบุรี
วุฒิการศึกษา	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (ป.บัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา
ที่อยู่ปัจจุบัน	74/7 หมู่ที่ 6 ตำบลหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี 70120
รางวัลที่ได้รับ	ผลงานนวัตกรรม "สร้างสรรค์คนดี" ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ระดับ "ดีเลิศ" ตามโครงการคุณธรรม สพฐ. ปีงบประมาณ พ.ศ.2564 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 1

